PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2020/1408

ze dne 6. října 2020,

kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností se vybírá prozatímní clo na dovoz některých za tepla válcovaných ocelových plechů a svitků pocházejících z Indonésie, Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení řízení

(1) Dne 12. srpna 2019 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise") antidumpingové šetření týkající se dovozu do Unie některých za tepla válcovaných ocelových plechů a svitků (dále jen „ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli" nebo „výrobek, který je předmětem šetření") pocházejících z Indonésie, Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR" nebo „Čína") a Tchaj-wanu (dále jen „dotčené země") na základě článku 5 (EU) 2016/1036. Oznámení o zahájení řízení zveřejnila Komise v Úředním věstníku Evropské unie ([2]) (dále jen „oznámení o zahájení řízení").

(2) Komise zahájila šetření na základě podnětu, který podal dne 28. června 2019 Evropský ocelářský svaz (dále jen „Eurofer" nebo „žadatel") jménem čtyř výrobců v Unii představujících celou výrobu výrobku, který je předmětem šetření, v Unii. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu z dotčených zemí a o výsledné podstatné újmě, které byly uznány za dostatečné k zahájení šetření.

1.2. Celní evidence

(3) Komise zavedla prováděcím nařízením Komise (EU) 2020/104 ([3]) celní evidenci dovozu výrobku, který je předmětem šetření, pocházejícího nebo odesílaného z dotčených zemí. Celní evidence dovozu skončila s nabytím platnosti prozatímních opatření uvedených v níže uvedeném bodě odůvodnění 5.

1.3. Prozatímní opatření

(4) V souladu s článkem 19a základního nařízení Komise dne 18. března 2020 poskytla stranám souhrn navrhovaných cel a podrobné údaje o výpočtu dumpingového rozpětí a rozpětí dostatečného k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Zúčastněné strany dostaly tři pracovní dny na zaslání připomínek k přesnosti výpočtů. S ohledem na zaslané připomínky byly provedeny opravy výpočtů jednoho tchajwanského vyvážejícího výrobce. Připomínky indonéských a čínských vyvážejících výrobců výpočty nezměnily.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

([2]) Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu některých za tepla válcovaných ocelových plechů a svitků pocházejících z Čínské lidové republiky, Tchaj-wanu a Indonésie (Úř. věst. C269I, 12.8.2019, s. 1).

([3]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/104 ze dne 23. ledna 2020, kterým se zavádí celní evidence dovozu některých za tepla válcovaných ocelových plechů a svitků pocházejících z Čínské lidové republiky, Tchaj-wanu a Indonésie (Úř. věst. L 19, 24.1.2020, s. 5).

(5) Dne 8. dubna 2020 uložila Komise prováděcím nařízením Komise (EU) 2020/508 ([4]) (dále jen „prozatímní nařízení“) na dovoz ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli pocházejících z Indonésie, ČLR a Tchaj-wanu do Unie prozatímní antidumpingové clo.

(6) Jak je uvedeno ve 27. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2018 do 30. června 2019 (dále jen „období šetření“ nebo „OŠ“) a zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2016 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

1.4. **Následný postup**

(7) Po poskytnutí informací o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě bylo uloženo prozatímní antidumpingové clo (dále jen „poskytnutí prozatímních informací“), žadatel, jeden uživatel dotčeného výrobku, jedno sdružení dovozců, dva indonéští, tři čínští a dva tchajwanští vyvážející výrobci, jakož i vlády Číny (dále jen „čínská vláda“) a Indonésie (dále jen „indonéská vláda“) podali ve lhůtě stanovené v čl. 2 odst. 1 prozatímního nařízení písemná vyjádření, ve kterých uvedli svá stanoviska k prozatímním zjištěním.

(8) Účastníkům řízení, kteří o to požádali, byla poskytnuta možnost slyšení. Slyšení s žadatelem se konalo dne 5. května 2020 a s vyvážejícím výrobcem, společností Walsin Lihwa Co. (dále jen „Walsin“), dne 22. dubna 2020. Dne 19. května 2020 zaslala Komise jednomu výrobci v Unii dodatečné informace týkající se jeho individuálního výpočtu cílové ceny. Další připomínk k poskytnutí těchto dodatečných informací byly zaslány dne 25. května 2020.

(9) Komise všechny zúčastněné strany informovala o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se rozhodla uložit konečné antidumpingové clo na dovoz ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli pocházejících z Indonésie, ČLR a Tchaj-wanu do Unie (dále jen „poskytnutí konečných informací“). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly k poskytnutí konečných informací zaslat připomínky.

(10) Připomínky byly zaslány čínskou a indonéskou vládou, dvěma indonéskými, dvěma čínskými a jedním tchajwanským vyvážejícím výrobcem, žadatelem a jedním uživatelem. Žadateli byla umožněna dvě slyšení, jedno s útvary Komise a jedno dne středa 12. srpna 2020 za přítomnosti úředníka pro slyšení. V návaznosti na toto slyšení byly žadateli poskytnuty dodatečné konečné informace ohledně jednoho prvku analýzy týkajícího se dopadu na dodavatelské řetězce evropských společností v rámci testu zájmu Unie podle čl. 7 odst. 2b základního nařízení (viz níže oddíl 6.2.3.3). S ohledem na zaslané připomínky byly navíc čínským vyvážejícím výrobcům, společnosti Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd. (dále jen „FSS“) a společnosti Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd. (dále jen „STSS“), poskytnuty další konečné informace o výpočtech cenového podbízení a prodeje pod cenou. Kromě toho byly společnosti FSS zaslány další konečné informace s revidovaným výpočtem dumpingového rozpětí, jelikož Komise přijala tvrzení společnosti uvedené v bodě odůvodnění 143 níže.

1.5. **Výběr vzorku**

(11) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky k výběru vzorku, potvrzuje se 9. až 19. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

1.6. **Období šetření a posuzované období**

(12) Jelikož ohledně období šetření a posuzovaného období nebyly předloženy žádné připomínky, byl 26. bod odůvodnění prozatímního nařízení potvrzen.

1.7. **Úplnost poskytnutí prozatímních a konečných informací**

(13) Čínský vyvážející výrobce, společnost FSS, požádal o poskytnutí informací týkajících se procenta prodejních, správních a režijních nákladů použitých při stanovení cílové ceny výrobního odvětví Unie. Společnost FSS, jakož i vyvážející výrobce, společnost STSS, dále požádali o poskytnutí informací týkajících se objemů prodeje výrobců Unie, jejich jednotkových prodejních cen a cen, které nepůsobí újmu, a množství, které je cenově podbízeno a prodáváno pod cenou, za každý model, přičemž tvrdili, že to byla běžná praxe při šetřeních na ochranu obchodu. Tato tvrzení byla zamítnuta vzhledem k tomu, že většina druhů výrobků je vyráběna jedním nebo dvěma výrobci

([4]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/508 ze dne 7. dubna 2020, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz některých za tepla válcovaných ocelových plechů a svitků pocházejících z Indonésie, Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. L 110, 8.4.2020, s. 3).

zařazenými do vzorku. Zveřejnění objemů prodeje nebo cen podle druhu výrobku by proto odhalilo důvěrné údaje společnosti. Pokud jde o prodejní, správní a režijní náklady výrobců zařazených do vzorku, byly tyto údaje poskytnuté spolupracujícími výrobci v Unii a ověřené Komisí povahou důvěrné, a proto je nelze ve smyslu článku 19 základního nařízení sdělit.

(14) Po poskytnutí konečných informací činští vyvážející výrobci, společnosti FSS a STSS, zopakovali svou žádost o poskytnutí dalších podrobností o výpočtech cenového podbízení a prodeje pod cenou, zejména požadovali konkrétní informace o typu výrobku, pokud jde o objemy prodeje a prodejní ceny výrobního odvětví Unie a míry cenového podbízení a prodeje pod cenou u každého typu výrobku. V mezích ochrany důvěrných údajů poskytnutých jinými stranami byly oběma žádajícím stranám poskytnuty další informace v podobě indexů nebo rozpětí. Následně nebyly obdrženy žádné další připomínky.

2. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. Tvrzení týkající se definice výrobku

(15) Po poskytnutí prozatímních a konečných informací uživatel, společnost Marcegaglia Specialities S.p.A. (dále jen „Marcegaglia"), zopakoval své tvrzení uvedené ve 39. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že by černé svitky měly být vyloučeny z rozsahu šetření. Společnost Marcegaglia připomněla rozdíly v drsnosti povrchu a povrchové úpravě a rozdíly v estetickém vzhledu mezi černými a bílými svitky. S odkazem na poslední větu 44. bodu odůvodnění prozatímního nařízení společnost Marcegaglia tvrdila, že pokud jde o zaměnitelnost, černé svitky nemohou za účelem příslušného průmyslového použití bílé svitky nahradit. V tomto bodě společnost Marcegaglia dodala, že černé svitky nesplňují požadavky na vysoký tlak a korozi bílých svitků.

(16) Společnost Marcegaglia dále tvrdila, že případné riziko obcházení, uvedené v 44. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, je vzdálené, protože černé a bílé svitky, které cílí na různé kategorie zákazníků, nejsou v přímé konkurenci a jsou přímo rozpoznatelné, a Komise může pro účely vyhnutí se případnému obcházení zavést konkrétní kódy TARIC pro oba kódy výrobků.

(17) S odkazem na 45. bod odůvodnění prozatímního nařízení požádala společnost Marcegaglia Komisi, aby zveřejnila objemy černých svitků, které byly v rámci výrobního odvětví Unie prodány jiným zákazníkům, než je společnost Marcegaglia. Komise nemá informace, pokud jde o typy výrobků, za celé výrobní odvětví Unie; tyto informace má pouze s ohledem na výrobce zařazené do vzorku. V každém případě jsou informace o prodeji na úrovni typu výrobku ze své podstaty důvěrné ve smyslu čl. 19 odst. 1 základního nařízení, a proto je nelze zpřístupnit.

(18) Ve stejné souvislosti indonéští vývozci, společnosti ITSS a GCNS, tvrdili, že by Komise měla použít ziskové rozpětí výrobního odvětví Unie týkající se černých svitků pouze pro účely samostatného výpočtu rozpětí újmy, protože indonéský vývoz sestával téměř výhradně z černých svitků, u kterých je ziskové rozpětí nižší, protože černé svitky jsou polotovary.

(19) Pokud jde o výše uvedená tvrzení, Komise uvedla, že výrobek, který je předmětem šetření, byl vymezen v části 2 oznámení o zahájení řízení na základě definice uvedené v podnětu. Žadatel určil výrobky, které byly vyrobeny a prodány v rámci dotčeného výrobního odvětví a jejichž dovoz z dotčených zemí byl předmětem dumpingu a způsobil újmu.

(20) Pokud jde o žádosti o vyloučení černých svitků, Komise v 44. až 46. bodě odůvodnění prozatímního nařízení vysvětlila, proč takové vyloučení není odůvodněné.

(21) Dále bylo v odůvodnění v prozatímním nařízení uvedeno, že během období šetření prodej černých svitků na volném trhu představoval [20 až 30]% ([5]) celkového prodeje na volném trhu. Vyloučení černých svitků z rozsahu šetření by navíc ohrozilo celý „zelený" oběhový obchodní model výrobního odvětví Unie, v rámci kterého se dotčený výrobek vyrábí ze šrotu z nerezavějící oceli a je určený k prodeji nebo k dalšímu zpracování v rámci navazujících výrobků. Za těchto okolností bude také pravděpodobně negativně ovlivněna životaschopnost výroby bílých svitků z nerezavějící oceli a dalších navazujících výrobků ve výrobním odvětví Unie, protože by se bílé svitky v Unii stále častěji vyráběly z dumpingových černých svitků vyráběných způsobem méně šetrným k životnímu prostředí v dotčených zemích. Vzhledem k rychlému nárůstu dumpingového dovozu by takový vývoj ve střednědobém až dlouhodobém

([5]) Přesné údaje nelze bez sdělení důvěrných informací poskytnout. Rozpětí se na základě informací poskytnutých zúčastněnými stranami v tomto šetření považuje za přesné.

horizontu přinutil výrobní odvětví Unie uzavřít důležité výrobní linky. Tyto vážné důsledky by se tedy nevztahovaly jen na výrobu černých svitků ze šrotu z nerezavějící oceli, protože uživatelé bílých svitků a také dalších navazujících výrobků by i nadále měli možnost nakupovat tyto výrobky se značným dumpingovým obsahem. Spravedlivé podmínky hospodářské soutěže na trhu se ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli v Unii a na jejích navazujících trzích by proto byly dramaticky omezeny, pokud by byly černé svitky vyloučeny, a to na úkor výrobního odvětví Unie.

(22) Kromě toho Komise uvedla, že při šetřeních na ochranu obchodu je její obvyklou praxí rozdělit výrobek, který je předmětem šetření, na různé modely a typy (kontrolní čísla výrobků), aby bylo možné učinit spravedlivé srovnání pro stanovení dumpingu a újmy. Výsledná kontrolní čísla výrobků obvykle rozlišují modely různé velikosti a různých funkcí, ale každé z nich je součástí výrobku, který je předmětem šetření. V tomto případě je dokončení ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli také určeno předposledním znakem kontrolního čísla výrobku, tj. B znamená černá a W bílá. Proto je za účelem stanovení podbízení, prodeje pod cenou a dumpingu zajištěno spravedlivé srovnání, když černé svitky nejsou srovnávány s bílými svitky a naopak.

(23) Komise konečně uvedla, že výrobci v Unii i vyvážející výrobci v dotčených zemích mají vertikálně integrovaný obchodní model, který zahrnuje výrobu černých i bílých svitků. To znamená, že každý takový výrobce má na výběr, zda bude na volném trhu prodávat černé nebo bílé svitky.

(24) V návaznosti na poskytnutí konečných informací společnost Marcegaglia znovu zopakovala žádost o sdělení počtu odběratelů výrobců v Unii a množství černých svitků prodaných v roce 2018 a v období šetření v rámci výrobního odvětví Unie do jiných převálcoven, než je společnost Marcegaglia. Komise připomněla, že tyto informace jsou ze své podstaty důvěrné. Komise by však mohla poskytnout stručné shrnutí, kterým je, že během období šetření [1–2] výrobci v Unii zařazení do vzorku prodali [2–4] odběratelům [150 000–180 000] ([6]) tun černého svitku.

(25) Společnost Marcegaglia dále tvrdila, že šetření potvrdilo, že v Unii, kromě jediné výjimky, kterou je společnost Marcegaglia, neexistuje prakticky žádný volný trh s černými svitky, a kritizovala Komisi, že z této zásadní okolnosti nevyvodila žádný závěr. Tato kritika byla shledána neopodstatněnou. Z pouhé skutečnosti, že společnost Marcegaglia je nejdůležitějším uživatelem černých svitků na trhu Unie, nelze vyvodit, že je to důvod ke zvláštnímu zacházení, pokud jde o černé svitky nebo vyloučení černých svitků z působnosti dotčeného výrobku.

(26) Po poskytnutí konečných informací odkázala společnost Marcegaglia také na 21. bod odůvodnění výše a tvrdila, že černé svitky dovezené společností Marcegaglia byly použity výhradně jako surovina pro výrobu navazujících produktů (ploché za studena válcované výrobky, trubky z nerezavějící oceli). Černé svitky společnost Marcegaglia nepoužívala k výrobě bílých svitků za účelem jejich prodeje na volném trhu Unie. S ohledem na výše uvedené tvrdila, že relevanci tvrzení Komise, že pokud by byly černé svitky vyloučeny z oblasti působnosti opatření, bílé svitky by se v Unii vyráběly stále častěji z dumpingových černých svitků vyráběných způsobem méně šetrným k životnímu prostředí v dotčených zemích, bylo obtížné pochopit.

(27) Toto tvrzení muselo být zamítnuto. Pokud by na černé svitky nebyla uvalena žádná cla, je pravděpodobné, že by výrobci v Unii byli alespoň nepřímo poškozeni na navazujícím trhu, kde soutěží se společností Marcegaglia. Lze tedy očekávat, že v Unii dojde ke zvýšení kapacity, pokud jde o žíhání a cídění – procesu, který je nezbytný k přeměně černých svitků na bílé – zejména pomocí přeměny levných dovezených černých svitků na bílé svitky na úkor výrobního odvětví Unie, které investovalo značné prostředky, aby bylo plně začleněno. Pokud výrobní odvětví Unie již na tomto základě nebude moci konkurovat, bude nuceno přejít na levný a dumpingový dovoz, a tedy skutečně opustit svůj integrovaný obchodní model, který je šetrnější k životnímu prostředí.

(28) Tvrzení, která požadují vyloučení černých svitků z rozsahu šetření, se proto zamítají.

(29) Několik stran zopakovalo žádost vyloučení svitků o šířce přesahující 1 800 mm z rozsahu šetření. Podle těchto stran ovlivňuje šířka vlastnosti, jako je odolnost vůči tlaku.

(30) Z důvodů uvedených v 47. a 48. bodě odůvodnění prozatímního nařízení jsou tato tvrzení zamítnuta.

([6]) Přesné údaje nelze bez sdělení důvěrných informací poskytnout. Rozpětí se na základě informací poskytnutých zúčastněnými stranami v tomto šetření považuje za přesné.

2.2. **Závěr**

(31) Jelikož ohledně definice výrobku nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené v 39. až 46. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jak je upřesněno výše v bodech odůvodnění 19 až 30.

3. DUMPING

3.1. Indonésie

(32) Po poskytnutí prozatímních informací obdržela Komise připomínky indonéských vyvážejících výrobců, společností PT Indonésie, Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry (dále jen „GCNS“) a PT Indonésie Tsingshan Stainless Steel (dále jen „ITSS“), a žadatele, svazu Eurofer („podání ze dne 4. května 2020“), pokud jde o zjištění týkající se dumpingu s ohledem na indonéské vyvážející výrobce. Kromě toho společnost Eurofer předložila dne 7. února 2020 připomínky týkající se výpočtu dumpingu pro indonéské vyvážející výrobce („podání ze dne 7. února 2020“), které vzhledem k načasování šetření nebylo možné řešit v prozatímním nařízení.

(33) Toto nařízení se zabývá všemi připomínkami, které byly obsahem podání uvedených ve 32. bodě odůvodnění.

3.1.1. *Vyvážející výrobci*

(34) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné připomínky týkající se popisu indonéských vyvážejících výrobců a jejich dodavatelů ve spojení usazených ve společnosti Indonesia Morowali Industrial Park (dále jen „IMIP“), potvrdila Komise své závěry uvedené v 50. až 51. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3.1.2. *Použití článku 18 základního nařízení*

(35) Podrobnosti týkající se důvodů použití článku 18 základního nařízení jsou uvedeny v 52. až 63. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(36) Ve svém podání ze dne 7. února 2020 svaz Eurofer uvedl, že by se neměly brát v úvahu žádné informace poskytnuté indonéskými vyvážejícími výrobci, protože je nelze považovat za spolehlivé, pokud nebyly poskytnuty úplné informace o společnostech ve spojení a pokud označené společnosti ve spojení, které působí ve výrobě a zabývají se prodejem dotčeného výrobku nebo dodávkou surovin použitých ve výrobním procesu, nespolupracují.

(37) Svaz Eurofer dále tvrdil, že by Komise neměla uplatňovat ustanovení čl. 18 odst. 3 základního nařízení. V tomto ohledu žadatel poukázal na předchozí judikaturu Soudního dvora Evropské unie ([7]) a Odvolacího orgánu Světové obchodní organizace (dále jen „WTO“) ([8]).

(38) Tato tvrzení byla zamítnuta. Komise se domnívala, že vyvážející výrobci vynaložili značné úsilí, aby poskytli dostatečné informace o vztahu ke svým dodavatelům a odběratelům. Nicméně kvůli rozhodnutím jejich koncových akcionářů a vazbám drobných akcionářů na určité odběratele ve spojení, bylo jejich úsilí jen částečně úspěšné. Komise ověřila, že dodavatelé a odběratelé, kteří byli vyvážejícími výrobci označeni jako dodavatelé a odběratelé ve spojení, byli skutečně ve spojení. Nejistota ohledně vztahu k dodavatelům a odběratelům označeným jako nezávislí dodavatelé a odběratelé se odrazila ve výpočtu dumpingového rozpětí, tj. v odůvodněných případech byly informace poskytnuté vyvážejícími výrobci upraveny nebo odmítnuty a nahrazeny dostupnými údaji.

3.1.3. *Běžná hodnota*

(39) Podrobnosti výpočtu běžné hodnoty jsou uvedeny v 64. až 85. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

([7]) Rozsudek Tribunálu ze dne 22. května 2014, Guangdong Kito Ceramics a další v. Rada Evropské unie, věc T-633/11, zejména body 100 a 111.

([8]) Zpráva Odvolacího orgánu, United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan (Spojené státy – Antidumpingová opatření vztahující se na některé ocelové výrobky válcované za tepla, které pocházejí z Japonska), WT/DS184/AB/R, zejména bod 102.

(40) V podání ze dne 7. února 2020 Eurofer tvrdil, že Komise neměla brát v úvahu kupní cenu niklové rudy uváděnou indonéskými vyvážejícími výrobci. Eurofer to odůvodnil tak, že by to bylo odůvodněno skutečností, že vyvážející výrobci neposkytli Komisi nezbytné prvky k posouzení, zda byla niklová ruda nakoupena za obvyklou tržní cenu. Kromě toho navrhl, aby Komise použila jako dostupné údaje cenu srovnatelné niklové rudy na Filipínách uvedenou v podnětu nebo cenu niklu uvedenou na londýnské burze kovů („LME“).

(41) Jak je vysvětleno v 52. až 54., 60., 68., 80. a 82. až 85. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise skutečně použila dostupné údaje týkající se cen niklové rudy zaplacené vyvážejícími výrobci. V tomto případě se však Komise domnívala, že většina aspektů těchto cen, s výjimkou vztahu s dodavatelem, byla spolehlivá. Proto Komise při určování ceny niklové rudy za obvyklých tržních podmínek použila informace poskytnuté vyvážejícími výrobci jako dostupné údaje, přičemž zohlednila nejdražší nákupní transakce, u kterých bylo považováno za nejméně pravděpodobné, že by byly ovlivněny potenciálním vztahem s dodavatelem. Jak je stanoveno v čl. 2 odst. 5 základního nařízení, pokud je to možné, dává Komise přednost nákladům na základě záznamů vedených stranou, která je předmětem šetření, pokud tyto záznamy přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem výrobku, který je předmětem šetření. Komise proto toto tvrzení svazu Eurofer zamítla.

(42) V podání ze dne 4. května 2020 Eurofer uvedl, že Komise neupravila náklady na niklovou rudu podle čl. 2 odst. 3 a čl. 2 odst. 5 základního nařízení, přestože zjistila, že Indonésie pokračovala v používání několika mechanismů způsobujících zkreslení na trhu s niklovou rudou, jak je popsáno v 342. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Na podporu tohoto tvrzení Eurofer poukázal na předchozí praxi Komise ([9]) a judikaturu WTO ([10]).

(43) Jak je vysvětleno v 41. bodě odůvodnění, Komise nahradila cenu niklové rudy ovlivněné vztahem mezi vyvážejícími výrobci a jejich dodavateli podle čl. 2 odst. 3 a čl. 2 odst. 5 základního nařízení, tj. stanovila kupní cenu za obvyklých tržních podmínek. Kromě toho Komise uvedla, že vliv zásahů indonéské vlády byl jako samostatný problém vyřešen podle čl. 7 odst. 2a základního nařízení, jak je popsáno v oddíle 6 prozatímního a tohoto nařízení.

(44) Po poskytnutí konečných informací Eurofer zopakoval své stanovisko, že Komise měla upravit náklady na niklovou rudu, aby zabránila zkreslení způsobeným státními zásahy. Eurofer zaprvé trval na svém tvrzení, že nahrazení nákladů na niklovou rudu popsané v bodech 41 a 43 odůvodnění nebylo provedeno podle čl. 2 odst. 5 základního nařízení, ale podle článku 18 základního nařízení. Zadruhé tvrdil, že Komise měla právo nahradit náklady ovlivněné zkreslením způsobeným státními zásahy podle čl. 2 odst. 5 základního nařízení i v souvislosti s povinnostmi Unie vyplývajícími z jejího členství ve WTO. Za tímto účelem Eurofer tvrdil, že nejnovější judikatura WTO ([11]) nevylučuje, aby podle článku 2.2.1.1 antidumpingové dohody WTO byly náklady vyvážejícího výrobce nahrazeny za jiných okolností, než které jsou uvedeny v tomto článku.

(45) Komise zaprvé připomíná, že náklady na niklovou rudu zakoupenou od dodavatelů ve spojení byly skutečně nahrazeny podle čl. 2 odst. 5 základního nařízení. Článek 18 základního nařízení byl použit pouze s ohledem na metodiku a transakce použité ke stanovení kupní ceny za obvyklých tržních podmínek, protože vztah mezi vyvážejícími výrobci a jejich dodavateli nebyl vždy jasný. Zadruhé, jak je vysvětleno v oddíle 6 tohoto nařízení, Komise trvala na svém postoji, že v tomto případě je vhodné uložit antidumpingové clo na úrovni rozpětí újmy, pokud je nižší než dumpingové rozpětí. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že rozpětí újmy stanovené pro indonéské vyvážející výrobce bylo skutečně nižší než jejich vážené průměrné dumpingové rozpětí. Jakékoli další zvýšení nákladů na niklovou rudu by proto pouze dále zvyšovalo dumpingové rozpětí, a nemělo by tedy vliv na úroveň opatření. V důsledku toho Komise zjistila, že tvrzení svazu Eurofer, jak je popsáno v 44. bodě odůvodnění, se stalo bezpředmětným.

([9]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/576 ze dne 10. dubna 2019, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska, Trinidadu a Tobaga a ze Spojených států amerických (Úř. věst. L 100, 11.4.2019, s. 7).

([10]) Zpráva Odvolacího orgánu, Ukraine – Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate (Ukrajina - antidumpingová opatření týkající se dusičnanu amonného), WT/DS493/AB/R, zejména body 6.85 a 6.105.

([11]) Zpráva Odvolacího orgánu, Ukraine – Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate (Ukrajina - antidumpingová opatření týkající se dusičnanu amonného), WT/DS493/AB/R, bod 6.105.

(46) Pokud jde o metodiku pro stanovení ceny niklové rudy za obvyklých tržních podmínek, vyvážející výrobci uvítali, že Komise založila stanovení ceny za obvyklých tržních podmínek na skutečných údajích poskytnutých společnostmi. Tvrdili však, že metoda použitá Komisí byla nepřiměřená a vedla k nadhodnoceným nákladům. Vyvážející výrobci zejména poukázali na to, že kupní ceny niklové rudy se značně lišily v rámci rozdílu v obsahu niklu 0,01 procentního bodu na niklovou rudu za obvyklých tržních podmínek. Vyvážející výrobci v důsledku toho navrhli, aby Komise zohlednila obsah niklu na dvou desetinných místech místo použití pouze jednoho desetinného místa pro úpravu nákladů.

(47) Komise žádost prošetřila a zjistila, že na základě informací poskytnutých společností GCNS, jediné společnosti ve skupině, která poskytla úplný soubor informací, se rozdíl v obsahu niklu 0,01 procentního bodu skutečně odrazil v kupní ceně niklové rudy. Komise proto žádost přijala a odpovídajícím způsobem upravila náklady na niklovou rudu za obvyklých tržních podmínek.

(48) Vyvážející výrobci dále tvrdili, že Komise měla stanovit kupní cenu niklové rudy za obvyklých tržních podmínek dodavatele ve spojení, společnosti PT Tsingshan Steel Indonesia (dále jen „TSI"), na základě nákupů od nezávislých dodavatelů niklové rudy.

(49) Komise připomněla, že důvodem pro zamítnutí kupní ceny niklové rudy vyvážejících výrobců byl nedostatek smysluplných informací o globální struktuře skupiny. Skutečnost, že Komise nebyla schopna určit, kteří dodavatelé vyvážejících výrobců ve skutečnosti nebyli ve spojení, se rovněž vztahovala na dodavatele společnosti TSI.

(50) Po změně ceny za obvyklých tržních podmínek vypočtené pro společnost GCNS, jak je vysvětleno v 46. a 47. bodě odůvodnění, však Komise rovněž upravila kupní cenu za obvyklých tržních podmínek společnosti TSI tím, že na referenční úroveň společnosti GCNS uplatnila poměr mezi průměrnou skutečnou cenou zaplacenou společností TSI a společností GCNS. To bylo také v souladu s technickými připomínkami vyvážejících výrobců týkajících se alternativního stanovení kupní ceny niklové rudy za obvyklých tržních podmínek pro společnost TSI.

(51) Při přezkumu připomínek zúčastněných stran Komise navíc zjistila, že v prozatímní fázi při výpočtu běžné hodnoty opomněla zohlednit určité výrobní náklady oznámené společností ITSS.

(52) Po odstranění tohoto opomenutí nebyl žádný domácí prodej obdobného výrobku ze strany společnosti ITSS ziskový. Komise tedy běžnou hodnotu vypočítala tak, že se k průměrným výrobním nákladům obdobného výrobku, jež vznikly společnosti ITSS během období šetření, připočetla tyto položky:

(a) vážené průměrné prodejní, správní a režijní náklady vzniklé společnosti GNCS během období šetření u veškerého domácího prodeje obdobného výrobku v běžném obchodním styku a dále

(b) vážený průměrný zisk dosažený během období šetření společností GCNS při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku.

(53) Pokud jde o stanovení běžné hodnoty pro společnost ITSS, svaz Eurofer ve svém podání ze dne 4. května 2020 tvrdil, že by Komise neměla činit závěr o reprezentativnosti a ziskovosti domácího prodeje nezávislým odběratelům v případě neexistence komplexní globální struktury skupiny.

(54) Komise poznamenala, že s ohledem na opravy týkající se stanovení běžné hodnoty pro společnost ITSS popsané v 52. bodě odůvodnění se její předchozí závěry a následně připomínky svazu Eurofer staly bezpředmětnými.

(55) V souladu s přijatými tvrzeními a upřesněním uvedenými v 39. až 50. bodě odůvodnění výše potvrdila Komise závěry uvedené v 64. až 72. a 80. až 85. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Aspekty stanovení běžné hodnoty pro společnost ITSS popsané v 73. až 79. bodě odůvodnění prozatímního nařízení byly upraveny, jak je popsáno v 51. až 54. bodě odůvodnění.

3.1.4. *Vývozní cena*

(56) Podrobnosti výpočtu vývozní ceny jsou uvedeny v 86. a 87. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(57) Ve svém podání ze dne 7. února 2020 Eurofer tvrdil, že by Komise neměla jako dostupné údaje používat dovozní ceny od hlavních odběratelů indonéských vyvážejících výrobců v Unii. Žadatel zejména tvrdil, že vyvážející výrobci řízeně nespolupracovali a že upravili dostupné údaje tak, aby vedly k příznivějšímu stanovení dumpingu. Eurofer podpořil toto tvrzení sérií podání dotyčného odběratele. Eurofer zejména poukázal na to, že odběratel předložil podrobné informace o cenách dovozních transakcí z Indonésie (podání ze dne 4. listopadu 2019, referenční číslo t19.005668) až poté, co Komise indonéským vyvážejícím výrobcům zaslala dne 23. října 2019 druhé písemné upozornění na nedostatky (referenční číslo t19.005465). Svaz Eurofer proto dospěl k závěru, že indonéští vyvážející výrobci požádali odběratele v Unii, aby poskytl informace jako náhradu za jejich vlastní soupis vývozních prodejů.

(58) Ve svém podání ze dne 4. května 2020 žadatel zopakoval svá tvrzení popsaná v 57. bodě odůvodnění.

(59) V tomto ohledu je důležité upřesnit, že odběratel v Unii při šetření spolupracoval od samého počátku. Dne 18. října 2019 se Komise dotázala, zda je společnost ochotná poskytnout další informace o dovozu výrobku, který je předmětem šetření, pocházejícího z Indonésie, a to k jednotlivým transakcím a podle typu výrobku (referenční číslo t20.003960). Společnost předložila požadované informace dne 25. října 2019 (referenční číslo t19.005556). Podání ze dne 4. listopadu 2019, na které se Eurofer odvolával, bylo odběratelem v Unii předloženo jako vysvětlení v návaznosti na další otázky Komise.

(60) Komise navíc připomněla, že indonéští vyvážející výrobci poskytli úplný soupis svých vývozních prodejů do Unie. Komise mohla mimo jiné ověřit typy výrobků, množství, hodnoty a místo určení těchto prodejů. Jelikož však obchodníci ve spojení ve třetích zemích zabývající se vývozním prodejem při šetření nespolupracovali, nemohla Komise stanovit vývozní cenu na základě jejich ceny dalšího prodeje prvnímu nezávislému odběrateli. V tomto případě se Komise rozhodla použít informace, které již byly k dispozici ve spise, doplněné podrobnými informacemi o jednotlivých transakcích a typech produktů předložených odběratelem v Unii.

(61) Komise navíc porovnala tyto ceny s oficiálními statistikami obchodu Eurostatu a zjistila, že jednotkové dovozní ceny stanovené ze všech dostupných zdrojů byly velmi podobné. Komise proto považovala za vhodné informace poskytnuté hlavním odběratelem v Unii použít jako dostupné údaje.

(62) Tvrzení svazu Eurofer popsané v 57. a 58. bodě odůvodnění jsou proto zamítnuta.

(63) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné další připomínky týkající se vývozní ceny jiné než připomínky vypořádané výše v 56. až 62. bodě odůvodnění, byl 86. až 87. bod odůvodnění prozatímního nařízení potvrzen.

3.1.5. *Srovnání*

(64) Podrobnosti týkající se srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny jsou uvedeny v 88. až 89. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(65) V podání ze dne 4. května 2020 Eurofer tvrdil, že Komise nevyvodila příslušné závěry z toho, že obchodníci ve spojení zapojení do vývozních prodejů indonéských vyvážejících výrobců nespolupracovali, pokud jde o stanovení vývozní ceny za účelem srovnání. Eurofer zejména tvrdil, že Komise neměla přijmout informace, které byly poskytnuty vyvážejícími výrobci týkající se dopravy, manipulace a nakládky a finanční podpory (jako jsou provize, náklady na úvěr, bankovní náklady, převod měn) v nominální hodnotě.

(66) Eurofer dále pochyboval o odpočtech prodejních, správních a režijních nákladů a zisku obchodníků ve spojení zapojených do vývozních prodejů z vývozních cen, protože nebylo možné ověřit jejich totožnost a vztah s vyvážejícími výrobci.

(67) Nakonec Eurofer tvrdil, že Komise měla zveřejnit totožnost obchodníka ve spojení, jehož veřejně dostupná účetní závěrka byla použila k určení prodejních, správních a režijních nákladů odečtených z vývozní ceny.

(68) Komise se nedomnívala, že by jejím jednáním indonéští vyvážející výrobci byli zvýhodněni, když použila údaje dostupné buď z veřejných zdrojů, nebo poskytnuté samotnými vyvážejícími výrobci. Komise připomněla, že za účelem stanovení vývozní ceny pro účely srovnání s běžnou hodnotou, tj. na úrovni ceny ze závodu, odečetla z vývozní ceny na úrovni CIF, stanovené na základě dovozních cen odběratele v Unii provize nezávislého obchodníka zapojeného do vývozního prodeje, prodejní, správní a režijní náklady několika obchodníků ve spojení zapojených do vývozního prodeje, zisk nezávislého dovozce, námořní přepravu a pojištění, manipulaci a nakládku v Indonésii, dopravu v Indonésii a úvěrové náklady na každou vývozní transakci zvlášť.

(69) V tomto ohledu Komise u každé transakce odečetla prodejní, správní a režijní náklady všech obchodníků ve spojení zapojených do vývozních prodejů, přestože vyvážející výrobci tvrdili, že ne všichni z nich byli zapojeni do každého z prodejních kanálů. Komise navíc odečetla úvěrové náklady na základě indonéských úrokových sazeb a průměrné doby trvání obchodního úvěru, který odběratel v Unii obdržel, přestože indonéští vyvážející výrobci při vývozu do Unie žádný obchodní úvěr neposkytli. V tomto případě se Komise domnívala, že vývozní úvěr mohl poskytnout jeden z obchodníků ve spojení zapojených do vývozních prodejů.

(70) Pokud jde o totožnost obchodníka ve spojení, jehož účetní závěrka byla použita pro stanovení prodejních, správních a režijních nákladů, je třeba poznamenat, že vyvážející výrobci považovali informaci o totožnosti za citlivou informaci. Komise proto tyto informace v prozatímním nařízení nezveřejnila.

(71) Z důvodů vysvětlených v 68. až 70. bodě odůvodnění Komise toto tvrzení zamítla.

(72) Vyvážející výrobci tvrdili, že úprava vývozní ceny pro prodejní, správní a režijní náklady obchodníků ve spojení se sídlem mimo Unii byla neodůvodněná, nebo že tato úprava měla být vypočítána jiným způsobem. Komise přijala navrhovaný alternativní výpočet této úpravy a odpovídajícím způsobem vývozní cenu upravila. Jelikož se úprava týkala důvěrných obchodních údajů vyvážejících výrobců, byly podrobnosti vyvážejícím výrobcům sděleny v rámci poskytnutí konečných informací týkajících se konkrétní společnosti.

(73) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné další připomínky týkající se srovnání běžné hodnoty s vývozní cenou, byl potvrzen 87. až 88. bod odůvodnění prozatímního nařízení, pokud jde o úpravy běžné hodnoty.

3.1.6. *Dumpingová rozpětí*

(74) Jak je podrobně uvedeno v 32. až 73. bodě odůvodnění, Komise zohlednila připomínky zúčastněných stran a přepočítala dumpingová rozpětí pro indonéské vyvážející výrobce.

(75) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Dumpingové rozpětí (v %)
PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7
Všechny ostatní společnosti	17,7

(76) Výpočty individuálních dumpingových rozpětí po opravách a úpravách provedených na základě připomínek zúčastněných stran po poskytnutí prozatímních informací byly poskytnuty indonéským vyvážejícím výrobcům.

3.2. **ČLR**

3.2.1. *Předběžné poznámky*

(77) Jak je vysvětleno v 95. až 99. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise se rozhodla použít článek 18 základního nařízení na jednoho z čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku - společnost Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd. (dále jen „Zhenshi“). Komise nebyla schopna propojit několik údajů, které byly

rozhodující pro výpočet individuálního dumpingového rozpětí společnosti, jako jsou objemy výroby podle typu výrobku, spotřeba energie u vstupů, alokace vedlejších výrobků a režijní náklady na výrobu s auditovanými účty, účty řízení nákladů a údaji v používaných interních IT aplikacích.

(78) Komise proto shledala, že poskytnuté informace jsou nespolehlivé, a rozhodla se použít čl. 18 odst. 1 základního nařízení k dokončení stanovení dumpingového rozpětí vyvážejícího výrobce a rozpětí újmy. To vedlo v prozatímní fázi k uložení zbytkového rozpětí pro dotyčnou společnost.

(79) Ve svém podání po poskytnutí prozatímních informací se společnost Zhenshi znovu vyjádřila k rozhodnutí Komise použít článek 18 základního nařízení a uložit zbytkové clo. Společnost tvrdila, že bez ohledu na to, že neposkytla řádné údaje pro výpočet běžné hodnoty, měla Komise k dispozici všechny ověřené údaje o vývozním prodeji potřebné k výpočtu individuálního rozpětí újmy. V tomto ohledu společnost požádala Komisi, aby se uchýlila k čl. 18 odst. 3 základního nařízení, protože *„zatímco informace předložené společností nebyly ve všech ohledech dokonalé, žádný nedostatek není takový, aby způsoboval neúměrné potíže při učinění přiměřeně správných závěrů v takovém případě.“*

(80) Po přezkoumání tohoto tvrzení se Komise rozhodla v souladu s čl. 18 odst. 3 základního nařízení vypočítat individuální dumpingové rozpětí i rozpětí újmy pro společnost Zhenshi na základě dostupných údajů.

(81) Pokud jde o dumpingové rozpětí, ke stanovení vývozní ceny byly použity ověřené údaje o vývozní ceně společnosti. U každého typu výrobku vyváženého společností Zhenshi byla běžná hodnota použitá pro výpočet převzata od jednoho z dalších dvou spolupracujících čínských vyvážejících výrobců. Pokud běžná hodnota pro tento konkrétní typ výrobku existovala u obou dotyčných společností, byla použita vyšší z těchto dvou hodnot. Bylo shledáno, že jde o přiměřenou metodiku, protože společnost Zhenshi neposkytla dostatečné údaje pro výpočet jejich běžné hodnoty. Pokud u konkrétního typu výrobku běžná hodnota neexistovala v žádné ze dvou společností, byla jako běžná hodnota použita hodnota typu výrobku, který se nejvíce podobal typu výrobku vyváženému společností Zhenshi. Běžné hodnoty byly poté porovnány podle typu výrobku s vývozními cenami upravenými na ceny ze závodu, které poskytla společnost Zhenshi, a které byly ověřeny během inspekce na místě.

(82) V důsledku výše uvedeného výpočtu bylo individuální dumpingové rozpětí pro společnost Zhenshi, vyjádřené jako procentní podíl vlastní hodnoty CIF společnosti, stanoveno na úroveň 71,7 %.

(83) Jelikož v souladu s čl. 9 odst. 6 druhým pododstavcem základního nařízení bylo dumpingové rozpětí společnosti založeno na dostupných údajích, nebylo použito pro výpočet váženého průměrného dumpingového rozpětí pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku.

(84) Rozhodnutí Komise vypočítat individuální dumpingové rozpětí pro společnost Zhenshi bylo svazem Eurofer ve svém podání po poskytnutí konečných informací zpochybněno. Žadatel namítal změnu postoje Komise při poskytnutí konečných informací a poukázal na to, že čínský vývozce pouze zopakoval své předchozí argumenty a neposkytl žádné nové informace. Podle žadatele Komise v prozatímní fázi jasně dospěla k závěru, že není možné vypočítat individuální dumpingové rozpětí pro společnost Zhenshi, protože několik klíčových údajů nebylo možné propojit s auditovanými účty, s účty řízení nákladů a IT databázemi společnosti.

(85) Eurofer dále tvrdil, že výpočet dumpingového rozpětí by měl být založen na vlastních údajích společnosti, na rozdíl od metodiky použité Komisí v konečné fázi.

(86) Nakonec žadatel vyjádřil pochybnosti o tom, jak mohla Komise přijmout vývozní ceny společnosti Zhenshi, když odpovědi na dotazník nebylo možné propojit s auditovanými účty.

(87) Zaprvé Komise nadále trvá na svém závěru, že na základě údajů poskytnutých společností Zhenshi nebyl možný výpočet běžné hodnoty. Problém propojení údajů se týkal údajů o výrobě, zásobách, nákladech a spotřebě vstupů pouze na úrovni rozdělení pro různé typy výrobků, což znemožnilo výpočet běžné hodnoty. Společnost Zhenshi však poskytla všechny prvky nezbytné ke stanovení vývozní ceny, které Komise mohla ověřit.

(88) Zadruhé, společnost přišla po poskytnutí prozatímních informací s novým platným argumentem, jelikož Komise připustila, že může ověřit údaje o vývozních prodejích, bylo možné vypočítat individuální rozpětí újmy. Komise s tímto argumentem souhlasila a následně vypočítala v souladu s čl. 18 odst. 3 základního nařízení individuální rozpětí újmy, v důsledku čehož vypočítala i dumpingové rozpětí.

(89) Na rozdíl od prohlášení svazu Eurofer není neobvyklé, že běžná hodnota společnosti není založena na údajích předložených vyvážejícím výrobcem. Komise může použít dostupné údaje, včetně údajů z jiných zdrojů, pokud byly například poskytnuté informace nespolehlivé.

(90) Podle čl. 18 odst. 3 základního nařízení a jak vyplývá z 81. bodu odůvodnění, tedy běžná hodnota společnosti Zhenshi vychází z dostupných údajů, což je objektivní posouzení. V tomto konkrétním případě vedlo toto posouzení k individuálnímu dumpingovému rozpětí ve středním rozsahu čínských společností a k nejnižšímu rozpětí újmy z důvodu úrovně vývozních cen společnosti.

(91) Nakonec Komise nezjistila žádný důvod pro odmítnutí údajů o prodeji a obratu společnosti nebo pro odmítnutí určitých vývozních transakcí z výpočtu. Navzdory problémům s rozdělením nákladů a vstupů na vyráběné typy výrobků bylo možné ověřit a propojit údaje o vývozu a obratu s auditovanými účty společnosti a také s objektivními externími dokumenty, jako jsou výkazy DPH, celní prohlášení, aktuální přepravní a pojišťovací dokumenty.

(92) Z důvodů uvedených výše v 87. až 91. bodě odůvodnění byly argumenty žadatele proti použití čl. 18 odst. 3 základního nařízení týkající se společnosti Zhenshi zamítnuty.

3.2.2. *Běžná hodnota*

3.2.2.1. Existence podstatných zkreslení

(93) Pokud jde o vyvážející výrobce v ČLR, vytvořila Komise běžnou hodnotu v zemi původu výhradně na základě nákladů na výrobu a prodej odrážejících nezkreslené ceny nebo referenční hodnoty v příslušné reprezentativní zemi v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení.

(94) Body odůvodnění 103 až 157 prozatímního nařízení podrobně zkoumají všechny dostupné důkazy týkajících se zásahů ČLR ve svém hospodářství celkově, jakož i v odvětví oceli, přičemž se prokázalo, že ceny a náklady dotčeného výrobku, včetně nákladů na suroviny, energii a pracovní sílu, nejsou výsledkem volného působení tržních sil, jelikož jsou ovlivněny významnými zásahy státu ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení.

(95) Na tomto základě a s ohledem na neexistenci jakékoli spolupráce při šetření ze strany čínské vlády Komise předběžně dospěla k závěru, že k určení běžné hodnoty není vhodné použít domácí ceny a náklady.

(96) Po poskytnutí prozatímních informací byly čínskou vládou a čínským vyvážejícím výrobcem, společností FSS, zaslány připomínky týkající se použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení.

(97) Obě zúčastněné strany tvrdily, že čl. 2 odst. 6a základního nařízení je v rozporu s pravidly WTO, konkrétně s čl. VI.1 písm. b) GATT a článkem 2.2 Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (dále jen „ADA“) a že základní nařízení zavádí pojem „podstatného zkreslení“, který není uveden v čl. 2 odst. 2 ADA jako jedna z okolností pro vytvoření běžné hodnoty. Kromě toho vzhledem k odkazu na náklady výroby a prodeje v reprezentativní zemi nebo na mezinárodní ceny, náklady a referenční hodnoty, běžná hodnota vytvořená na základě čl. 2 odst. 6a základního nařízení údajně překračuje rámec čl. VI.1 písm. b) GATT a článku 2.2 ADA, které vyžadují použití nákladů v zemi původu.

(98) Pro účely tohoto šetření dospěla Komise v 95. bodě odůvodnění k závěru, že je vhodné uplatnit čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Komise nesouhlasila s tvrzením zúčastněných stran, že čl. 2 odst. 6a nesmí Komise použít. Komise se právě naopak domnívala, že čl. 2 odst. 6a je v podmínkách tohoto případu použitelný a použit být musí. Komise nadto soudila, že toto ustanovení je v souladu s povinnostmi Evropské unie v rámci WTO. Komise je toho názoru, že – jak bylo objasněno ve věci DS473 EU – bionafta (Argentina) – ustanovení základního nařízení, která jsou použitelná obecně na všechny členy WTO, zejména pak čl. 2 odst. 5 druhý pododstavec základního nařízení, dovolují použití údajů ze třetí země, které jsou řádně upraveny, pokud je taková úprava nutná a odůvodněná.

(99) Čínská vláda dále tvrdila, že pracovní dokument útvarů Komise o podstatném zkreslení hospodářství Čínské lidové republiky pro účely šetření na ochranu obchodu ([12]) nelze kvalifikovat jako „zprávu“, která by podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení měla být *„vypracována, zveřejněna a pravidelně aktualizována“*. Čínská vláda rovněž tvrdila, že dokument je zkreslující a výrazně se odchyluje od skutečností.

(100) Čínská vláda dále uvedla, že pracovní dokument útvarů tohoto druhu byl vydán pouze s ohledem na Čínu a pro ostatní země, včetně reprezentativní země při šetření nebo pro členské státy Evropské unie, se takové hodnocení trhu neprovádí. Podle čínské vlády to vyvolalo znepokojení nad zásadami doložky nejvyšších výhod („MFN“) a národního zacházení („NT“).

(101) V reakci na tato tvrzení Komise konstatuje, že zpráva byla zveřejněna od prosince 2017, aby měly případné zúčastněné strany dostatek příležitostí ji a důkazy, na nichž je založena, vyvrátit, doplnit nebo okomentovat. Od jejího vydání v prosinci 2017 čínská vláda žádné takové vyjádření, které by vyvracelo nebo komentovalo obsah nebo důkazy uvedené v této zprávě, neposkytla. Čínská vláda rovněž neposkytla důkazy o tom, že zpráva je zastaralá. V každém případě Komise zejména konstatuje, že hlavní politické dokumenty a důkazy obsažené ve zprávě, včetně zejména příslušných pětiletých plánů a právních předpisů použitelných na dotčený výrobek během období šetření, jsou stále relevantní. Pokud jde o obavy z diskriminace, Komise připomíná, že podle čl. 2 odst. 6a písm. c) základního nařízení se taková zpráva má vypracovat pro jakoukoli zemi, pouze pokud má Komise podložené informace týkající se možné existence podstatných zkreslení v určité zemi nebo odvětví v dané zemi. Po schválení nových ustanovení čl. 2 odst. 6a základního nařízení v prosinci 2017 měla Komise takové informace týkající se podstatného zkreslení ohledně ČLR. Komise zvažuje podobné zprávy o jiných zemích. Komise proto tato tvrzení zamítla.

(102) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda zopakovala svá tvrzení týkající se povahy pracovního dokumentu útvarů Komise uvedeného v 99. bodě odůvodnění, diskriminačního zacházení s Čínou a údajného porušení doložek MFN a NT a nesouladu čl. 2 odst. 6a základního nařízení s čl. 2 odst. 2 ADA. Nebyly však předloženy žádné nové argumenty nebo důkazy, které by mohly změnit prozatímní odmítnutí těchto tvrzení ze strany Komise nebo závěry uvedené ve 101. bodě odůvodnění výše.

(103) Ve stejném podání čínská vláda tvrdila, že zpráva byla vydána jako pracovní dokument útvarů Komise, a neexistovaly žádné důkazy ani náznaky uvádějící, že by dokument byl schválen nebo podpořen Komisí při nebo po zveřejnění. Bez formálního schválení nebo podpory ze strany Komise a zveřejnění jako pracovní dokument útvarů Komise existují vážné pochybnosti o tom, zda lze takový dokument považovat za oficiální postoj Komise a zda jeho právní status splňuje požadavek základního nařízení v čl. 2 odst. 6a týkající se vypracovávání, zveřejňování a aktualizace zpráv Komisí.

(104) Tato zpráva je technický dokument založený na skutečnostech, který se používá pouze v souvislosti s vyšetřováním na ochranu obchodu. Je proto vydáván jako pracovní dokument útvarů Komise, protože má čistě popisný charakter a nevyjadřuje žádné politické názory, preference ani úsudky. To nemá vliv na jeho obsah, konkrétně na zdroje informací týkající se existence podstatných zkreslení čínského hospodářství, které jsou relevantní pro účely použití čl. 2 odst. 6a písm. c) základního nařízení. V tomto šetření je zpráva, včetně důkazů v ní obsažených, součástí důkazů ve spisu, které odůvodňují použití čl. 2 odst. 6a. Čínská vláda neposkytla žádné důkazy o tom, že informace ve zprávě nejsou platné nebo použitelné pro toto šetření. V každém případě Komise připomíná, že existence zprávy

([12]) SWD(2017) 483 v konečném znění/2 ze dne 20. prosince 2017.

o zemi není nezbytnou podmínkou pro použití čl. 2 odst. 6a, jelikož čl. 2 odst. 6a písm. c) stanoví, že pokud je to v zájmu účinného uplatňování tohoto nařízení, Komise vypracuje, zveřejní a pravidelně aktualizuje zprávu. Pro použití metodiky podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení jsou důležitá zjištění, že v daném případě existují podstatná zkreslení, jako je tomu v tomto šetření. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(105) Ve stejném podání čínská vláda vznesla otázku údajného rozporu čl. 2 odst. 6a základního nařízení s článkem 2.2.1.1 ADA, jelikož Komise zamítla náklady čínských společností, aniž by určila, že jejich záznamy byly vedeny v souladu s obecně přijímanými účetními zásadami Číny nebo zda záznamy přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem posuzovaného výrobku.

(106) Jak je vysvětleno výše v 93. až 98. bodě odůvodnění, dospěla Komise k závěru, že je na místě použít čl. 2 odst. 6a základního nařízení vzhledem k existenci podstatných zkreslení ve smyslu písmene b) uvedeného článku. Čínské společnosti dostaly příležitost se vyjádřit, ale nepodaly žádné relevantní připomínky. To, zda byly záznamy čínských společností vedeny v souladu s obecně uznávanými účetními zásadami Číny, nebo zda záznamy přiměřeně odrážely náklady spojené s výrobou a prodejem posuzovaného výrobku, nemá vliv na závěr týkající se použití metodiky podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(107) Nakonec čínská vláda tvrdila, že šetření probíhalo za předpokladu, že na dotčeném čínském trhu a v příslušném odvětví došlo k podstatným zkreslením a že zúčastněné strany neměly příležitost hájit své zájmy a dokázat, že jejich záznamy přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem výrobku, který je předmětem šetření.

(108) Zúčastněné strany byly vyzvány, aby se vyjádřily k údajným narušením trhu v ČLR a k možnému použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Někteří čínští vyvážející výrobci se ve svých odpovědích na dotazník a v samostatných podáních k údajným narušením trhu vyjádřili. V tomto ohledu se jejich připomínkami zabývaly body odůvodnění 111 až 113 prozatímního nařízení a body odůvodnění 98 až 101 výše. Čínská vláda nevyužila příležitost vyjádřit se k údajným narušením trhu ve lhůtě stanovené v oddíle 5.3.2 oznámení o zahájení antidumpingového řízení ([13]) a neodpověděla na dotazník s konkrétními otázkami týkajícími se existence podstatných zkreslení v ČLR, který byl zaslán dne 12. srpna 2019. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(109) Jelikož ohledně použití čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení nebyly podány žádné další připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené 103. až 159. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3.2.2.2. Reprezentativní země

(110) Jak je vysvětleno ve 160. až 178. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise prozatímně vybrala jako vhodnou reprezentativní zemi v tomto řízení Brazílii, která splňuje všechna kritéria stanovená v čl. 2 odst. 6a písm. a) první odrážce základního nařízení.

(111) Po poskytnutí prozatímních informací se uživatel, společnost Marcegaglia, vyjádřil k výběru reprezentativní země. Společnost Marcegaglia tvrdila, že Brazílie není vhodná reprezentativní země, protože tam působí pouze jeden velký výrobce výrobku, který je předmětem šetření, který je vertikálně integrovaný a který řídí trh, protože ovládá celý dodavatelský řetězec, od výroby desek po distribuci navazujících výrobků. Uživatel dále tvrdil, že brazilský trh s plochými výrobky z nerezavějící oceli je chráněn několika antidumpingovými opatřeními.

([13]) Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu některých za tepla válcovaných ocelových plechů a svitků pocházejících z Čínské lidové republiky, Tchaj-wanu a Indonésie (Úř. věst. C269I, 12.8.2019, s. 1).

(112) Komise zveřejnila svou analýzu výběru reprezentativní země ve dvou po sobě jdoucích sděleních ([14]). Tato sdělení informovala zúčastněné strany o kritériích použitých při výběru reprezentativní země a o možných alternativách. Zúčastněné strany byly vyzvány, aby se vyjádřily k výběru Komise a předložily svůj vlastní návrh nejvhodnější reprezentativní země. Společnost Marcegaglia nepřišla v tomto ohledu s žádným podáním.

(113) Údajné dominantní postavení některých společností nebo existence antidumpingových opatření na domácím trhu reprezentativní země, pokud jde o odvětví výrobku, který je předmětem šetření, je však při výběru reprezentativní země bezvýznamné. Komise při sestavování referenčních hodnot použila brazilské dovozní ceny surovin, pomocných materiálů a vstupů energie – včetně výrobních faktorů používaných k výrobě plátů nebo k výrobě ještě dalších vstupů, jako je metalurgický koks, sintr nebo roztavené železo. Tyto vstupy využívá mnoho odvětví v reprezentativní zemi, a proto údajná omezená vnitřní konkurence na trhu plochých výrobků z nerezavějící oceli nebo jejich ochrana antidumpingovými opatřeními nemůže významně ovlivnit průměrnou dovozní cenu dotyčných vstupů.

(114) Společnost Marcegaglia rovněž poukázala na to, že výrobce v reprezentativní zemi je ve spojení s jedním ze žadatelů.

(115) Výrobce v Brazílii, společnost Aperam Inox America do Sul S.A., je skutečně ve spojení s výrobcem v Unii zařazeným do vzorku, společností Aperam Stainless Belgium. Komise však nenašla žádné důkazy o tom, že by tento vztah měl rušivý účinek na prodejní, správní a režijní náklady a zisk brazilské společnosti.

(116) S ohledem na výše uvedené bylo tvrzení Marcegaglie zamítnuto a potvrzuje se 160. až 178. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

3.2.2.3. Zdroje použité ke stanovení nezkreslených nákladů

(117) Zdroje použité Komisí ke stanovení nezkreslených nákladů výrobních faktorů při výpočtu přímých výrobních nákladů byly uvedeny ve 179. až 183. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(118) V této souvislosti žadatel předložil tvrzení týkající se použití statistik Mezinárodní organizace práce („MOP“) ke stanovení nezkreslených nákladů práce. Svaz Eurofer tvrdil, že jelikož náklady práce jsou v brazilském ocelářském průmyslu mnohem vyšší než ve výrobním odvětví jako celku, měla by se Komise spolehnout na veřejně dostupné statistiky zveřejněné brazilským ocelářským sdružením. Žadatel tyto statistiky předložil.

(119) Komise statistiky poskytnuté na podporu tohoto tvrzení zanalyzovala. Zpráva brazilského ocelářského institutu (Brazil Steel Institute), ve které se nachází informace o celkových platech, nákladech na sociální zabezpečení a celkové zaměstnanosti v tomto odvětví, předložená svazem Eurofer na podporu svého tvrzení, rozlišuje mezi celkovou evidovanou pracovní sílou, aktuálně aktivní pracovní sílou a subdodavatelskou pracovní sílou. Vzhledem k tomu, že zpráva obsahuje pouze nezpracovaná čísla, bez popisu metodiky, není jasné, jak lze údaje o celkové „výplatě“ a nákladech na sociální zabezpečení spojit s počtem zaměstnanců. U subdodavatelů nejsou k dispozici žádné informace o úrovni sociálních dávek a průměrné pracovní době. Kromě toho jsou průměrné náklady práce v ocelářském odvětví, jak je vypočítává svaz Eurofer ve svém podání, téměř čtyřikrát vyšší než náklady práce prozatímně vypočítané Komisí na základě oficiálních statistik MOP týkajících se výrobního odvětví v Brazílii. I při nejkonzervativnějším přístupu a při zohlednění celkového počtu zaměstnanců by statistiky brazilského ocelářského sdružení naznačovaly hodinový plat pro ocelářský průmysl, který je v průměru téměř o 20 % vyšší než ve finančním sektoru a o 50 % vyšší než v IT sektoru v Brazílii, ve srovnání s údaji poskytnutými oficiálními statistikami MOP. Jelikož údaje poskytnuté svazem Eurofer nemohly být použity jako základ pro odhadované náklady práce za hodinu a bez znalosti metodiky, která za nimi stojí, Komise to považovala za méně spolehlivý zdroj pro výpočet nákladů práce než statistika MOP.

(120) S ohledem na výše uvedené bylo tvrzení svazu Eurofer zamítnuto a byl potvrzen 179. až 183. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

([14]) Sdělení ze dne 9. září 2019 a sdělení ze dne 10. října 2019 o zdrojích pro stanovení běžné hodnoty.

3.2.2.4. Nezkreslené náklady a referenční hodnoty

(121) Seznam výrobních faktorů použitých ke stanovení nezkreslených přímých výrobních nákladů, jejich nezkreslené hodnoty a metodika jejich výpočtu byly uvedeny ve 185. až 200. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(122) Po poskytnutí prozatímních informací předložili dva čínští vyvážející výrobci – společnosti FSS a STSS – několik stížností ohledně výše uvedených bodů odůvodnění.

(123) Obě zúčastněné strany tvrdily, že pro několik výrobních faktorů je nezkreslená hodnota referenčních hodnot příliš vysoká, což může být důsledkem použití příliš obecných brazilských celních kódů, a tedy nebyly srovnávány stejné vstupy nebo byl srovnáván velmi malý objem brazilského dovozu s mnohem větším objemem vstupu spotřebovaného čínskými výrobci.

(124) Sdělením ze dne 10. října byly zúčastněné strany informovány o celních kódech, které Komise zamýšlela pro všechny výrobní faktory použít jako referenční hodnoty pro nezkreslené hodnoty. Zúčastněné strany měly rovněž přístup k odpovídajícím objemům dovozu a hodnotám reprezentativních zemí, jelikož ke sdělení byly přiloženy údaje z brazilské celní statistiky. V této fázi nebyly zaslány žádné připomínky.

(125) Kromě toho byly během inspekcí na místě v dotčených společnostech podrobně prodiskutovány všechny výrobní faktory. To zahrnovalo diskusi o přesném složení daného vstupu a navrhovaném kódu HS, který byl v příslušných případech po dohodě se společností opraven.

(126) A konečně, Komise u konkrétních vstupů neporovnávala objemy dovozu do reprezentativní země s objemy zakoupenými a spotřebovanými čínskými vyvážejícími výrobci. Objemy dovážené do Brazílie mohly být menší, ale byly stále považovány za reprezentativní.

(127) S ohledem na výše uvedené byla tvrzení týkající se referenčních hodnot zamítnuta, s výjimkou dvou výrobních faktorů, kde po další analýze Komise skutečně souhlasila s tím, že dovážené objemy mohou být příliš zanedbatelné na to, aby byly reprezentativní.

(128) V případě železné rudy se Komise rozhodla vrátit se k mezinárodním referenčním hodnotám založených na průměrné nabídce ceny za železnou rudu ze strany společnosti Fast Markets v rámci období šetření. Co se týče kyslíku, s ohledem na zanedbatelný podíl tohoto vstupu na výrobních nákladech se Komise rozhodla přesunout tyto náklady do režijních nákladů výroby. Podrobný výpočet nové referenční hodnoty železné rudy a aktualizovaný seznam výrobních faktorů přesunutých do režijních nákladů jsou uvedeny v konečných sděleních týkajících se konkrétní společnosti.

(129) Obě zúčastněné strany dále tvrdily, že nezkreslené náklady neodráží náklady v Číně. Společnosti tvrdily, že v zásadě by mezinárodní nákladní, pojišťovací a celní poplatky neměly být přidávány k referenční hodnotě vytvořené pro vstupy, které čínští výrobci nakupovali na domácím trhu.

(130) Společnost FSS dále tvrdila, že i kdyby byly přidány nákladní a pojišťovací poplatky, bylo by nelogické založit úpravu údajů týkajících se nákladních a pojišťovacích poplatků získaných od čínských vývozců, jelikož ty se vztahují na vývoz z Číny do Unie, přičemž je třeba provést úpravu pro cenu FOB na brazilských hranicích až do prostor výrobce.

(131) Společnost STSS dále zpochybnila vlastní částku použitou k úpravě nákladů na vnitrostátní dopravu a poskytla alternativní výpočet na základě skutečných údajů společnosti.

(132) Nakonec společnost STSS zpochybnila vyloučení čínských údajů o vývozu ze tří referenčních hodnot, které byly založeny na statistikách vývozu namísto statistik dovozu, tj. referenčních hodnot pro feroniob, roztavené železo a pláty z nerezavějící oceli.

(133) Stanovení nezkreslených nákladů a referenčních hodnot má odrážet situaci, kdy jsou dotyčné vstupy dodávány v prostorách výrobce. Jelikož základem pro stanovení referenční hodnoty je dovozní cena na hranici reprezentativní země, je její skutečný zdroj pro výrobce v Číně nepodstatný. Stejně jako v případě Brazílie hlásí databáze GTA dovozní ceny na úrovni FOB, k dosažení úrovně CIF je třeba přidat mezinárodní nákladní dopravu a pojištění. Dále je třeba přidat clo a náklady na vnitrostátní přepravu, aby se dosáhlo ceny v prostorách výrobce. Hlavní tvrzení týkající se metodiky vytváření referenčních hodnot bylo proto zamítnuto.

(134) Komise však vzala na vědomí konkrétní požadavek společnosti FSS týkající se metodiky úpravy mezinárodní nákladní dopravy a pojištění a rozhodla se vrátit se k databázi OECD pro náklady na mezinárodní dopravu a pojištění ([15]), aby mohla pro všechny příslušné vstupy v rámci Brazílie vypočítat průměrné rozpětí od fáze FOB do fáze CIF. Následkem toho se hodnoty dovozu na úrovni FOB v Brazílii zvýšily o 8,58 %, aby se dostaly na úroveň CIF. Podrobnosti tohoto výpočtu a popis metodiky jsou zúčastněným stranám poskytnuty v konkrétním konečném sdělení.

(135) Po poskytnutí konečných informací společnost FSS poukázala na to, že při poskytnutí prozatímních informací zpochybnila metodiku Komise týkající se stanovení referenčních hodnot, kde došlo k úpravě, aby se v reprezentativní zemi zohlednily náklady včetně nákladů na vyložení a clo. Společnost tvrdila, že Komise v prozatímní fázi nepochopila její požadavek a pouze opravila výpočet nákladů na mezinárodní dopravu a pojištění.

(136) Komise pochopila hlavní požadavek společnosti a zabývala se jím ve 133. bodě odůvodnění výše. Jak je vysvětleno v tomto bodě odůvodnění, při vytváření referenčních hodnot není podstatné, zda čínský výrobce skutečně nakupoval na domácím trhu nebo dané vstupy dovážel. Aby se náklady na vstup mohly dostat do prostor společnosti v reprezentativní zemi, je třeba provést úpravu hodnoty CIF na hranici.

(137) Požadavek společnosti STSS týkající se výpočtu vnitrostátní dopravy byla zamítnuta. Kvůli důvěrnosti údajů je však podrobnější vysvětlení poskytnuto ve sdělení týkajícím se konkrétní společnosti.

(138) A konečně, vyloučení vývozu do ČLR ze tří referenčních hodnot stanovených na základě statistik vývozu z Brazílie, Íránu a Jižní Koreje, jak je popsáno ve 192. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, bylo nutné a oprávněné. V souladu s čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení musela Komise za účelem určení běžné hodnoty stanovit nezkreslené referenční hodnoty. V tomto konkrétním případě nebylo možné použít dovoz do reprezentativní země, protože žádný dovoz neexistoval nebo byly referenční hodnoty považovány za nereprezentativní z důvodu vývozních omezení nebo zanedbatelného množství, které bylo dováženo, a proto se Komise rozhodla použít údaje o vývozu. Komise však považovala za nezbytné vyloučit vývozy do ČLR, protože neexistoval důkaz, že by zkreslení v ČLR nemělo vliv ani na tyto ceny. Pokud výrobci ze třetích zemí chtějí být na čínském trhu skutečně konkurenceschopní, jejich ceny budou odrážet podmínky na čínském domácím trhu.

(139) Další požadavek společnosti STSS se týkal metodiky výpočtu úpravy o výnosy z vedlejších výrobků, které se při výrobě výrobku, který je předmětem šetření, znovu nepoužívají. Podle společnosti by tyto výnosy měly být počítány také s nezkreslenou referenční hodnotou a měly by být odečteny přímo z výrobních nákladů namísto odečtení z určené běžné hodnoty.

(140) V prozatímní fázi Komise upravila běžnou hodnotu odečtením nezkreslené hodnoty některých vedlejších výrobků, které nebyly znovu použity při výrobě výrobku, který je předmětem šetření, ale které společnost prodala. Za účelem získání této nezkreslené hodnoty byl vypočítán procentní podíl výnosů z vedlejších výrobků pro každý typ výrobku z jeho výrobních nákladů. Stejný procentní podíl byl později použit na nezkreslené výrobní náklady.

(141) V návaznosti na připomínky zúčastněné strany změnila Komise metodiku této úpravy. Za účelem získání nezkreslených výnosů podle typu výrobku byla množství vedlejších výrobků vykázaná společností vynásobena brazilskou referenční jednotkovou cenou těchto materiálů. Nezkreslený výnos byl odečten podle typu výrobku z určené běžné hodnoty. Komise dospěla k závěru, že u těchto vedlejších výrobků je třeba provést negativní úpravu spíše na této úrovni než na úrovni výrobních nákladů, protože tyto vedlejší výrobky byly prodány a výnosy by obvykle měly zahrnovat také prodejní náklady a zisk.

(142) Po poskytnutí konečných informací společnost FSS zjistila, že referenční hodnoty pro energetické vstupy, jako je elektřina, zemní plyn a voda, které vycházely z brazilských tarifů na vnitřním trhu, mohou zahrnovat nepřímé daně, které měly být odečteny.

([15]) Dostupné na https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC (poslední zobrazení 3. června 2020).

(143) Toto tvrzení bylo přijato, pokud jde o zemní plyn. Příslušná příloha konkrétního sdělení jasně uváděla, že nepřímá daň („ICMS“) byla Komisí zahrnuta do výpočtu referenční hodnoty. Dotčená referenční hodnota byla přepočítána a upravena směrem dolů z 3,23 CNY za metr krychlový na 2,75 CNY za metr krychlový. Následně bylo pro společnost FSS revidováno dumpingové rozpětí. Tato úprava neměla dopad na individuální dumpingová rozpětí společností STSS a Zhenshi. Dumpingové rozpětí dvou spolupracujících společností nezařazených do vzorku bylo odpovídajícím způsobem upraveno.

(144) Pokud jde o elektřinu, zdrojová databáze nepřímé daně neuváděla. Komise se proto domnívala, že do sazby žádné nepřímé daně zahrnuty nebyly. Jelikož společnost FSS neprokázala opak, bylo toto tvrzení shledáno jako nepodložené. Je třeba poznamenat, že za vodu nejsou žádné nepřímé daně účtovány.

(145) Jelikož nebyly vzneseny žádné další připomínky ohledně výpočtu nezkreslených nákladů a referenčních hodnot, potvrdila Komise 179. až 183. bod odůvodnění prozatímního nařízení, přičemž opravy byly provedeny, jak bylo vysvětleno, ve 127., 134., 137., 141. a 143. bodě odůvodnění uvedených výše.

(146) S ohledem na všechny úpravy provedené po žádostech předložených zúčastněnými stranami byly v konečné fázi zjištěny následující výrobní faktory, kódy HS a nezkreslené běžné hodnoty:

Tabulka 1

Výrobní faktor	Kód HS	Nezkreslená hodnota	Jednotka
Suroviny / pomocné materiály			
Křemenec	2506 20	+1 662,69	CNY/t
Žáruvzdorný jíl (šamotový)	2508 30	+4 012,56	CNY/t
Serpentin	2516 90	+4 172,45	CNY/t
Tavená magnézie (oxid hořečnatý); přepálená (slinutá) magnézie (oxid hořečnatý), též obsahující malá množství jiných oxidů přidaných před slinováním; jiné oxidy hořčíku, též čisté	2519 90	+9 315,74	CNY/t
Kazivec obsahující 97 % hmotnostních nebo méně fluoridu vápenatého	2529 21	+1 876,11	CNY/t
Železná ruda, neaglomerovaná (prášek); kusová železná ruda	[nepoužije se] (viz 128. bod odůvodnění)	548,90	CNY/t
Železná ruda, aglomerovaná	2601 12	824,20	CNY/t
Chromové rudy a koncentráty	2610 00	+4 437,72	CNY/t
Žírné uhlí; Koksovatelné uhlí	2701 12	+1 101,32	CNY/t
Neživičné uhlí; elektrárenské uhlí; plynové uhlí	2701 19	944,43	CNY/t
Koks; práškový koks; metalurgický koks	2704 00	+2 503,14	CNY/t
Mazací olej	2710 19	80,05	CNY/t
Uhlík	2803 00	+10 484,38	CNY/t
Vápník (dráty)	2805 12	37 565,18	CNY/t
Kyselina sírová	2807 00	608,14	CNY/t
Kyselina dusičná	2808 00	+2 803,81	CNY/t
Kyselina fluorovodíková	2811 11	+12 036,01	CNY/t
Amoniak (čpavek) bezvodý	2814 10	+2 085,04	CNY/t
Oxidy a hydroxidy molybdenu	2825 70	146 169,98	CNY/t

Výrobní faktor	Kód HS	Nezkreslená hodnota	Jednotka
Síran železnatý	2830 90	100 236,10	CNY/t
Peroxid vodíku	2847 00	+17 324,44	CNY/t
Plněné dráty; licí prášek	3824 99	+16 490,97	CNY/t
Surové železo se středním obsahem niklu; surové železo s nízkým obsahem niklu	[nepoužije se] (viz bod odůvodnění 192 prozatímního nařízení).	84 151,00 Upraveno podle skutečného obsahu niklu ([1]).	CNY/t
Feromangan obsahující více než 2 % hmotnostní uhlíku	7202 11	8 841,84	CNY/t
Feromangan obsahující 2 % hmotnostní nebo méně uhlíku	7202 19	+14 018,29	CNY/t
Ferosilicium, více než 55 % křemíku	7202 21	13 848,56	CNY/t
Ferosilikomangan	7202 30	8 770,18	CNY/t
Ferochrom, více než 4 % uhlíku	7202 41	+10 288,69	CNY/t
Feronikl	[nepoužije se] (viz bod odůvodnění 192 prozatímního nařízení).	21 879,38	CNY/t
Feromolybden	7202 70	141 697,92	CNY/t
Ferowolframové železo	7202 80	217 629,37	CNY/t
Ferotitan	7202 91	28 149,49	CNY/t
Feroniob	[nepoužije se] (viz bod odůvodnění 192 prozatímního nařízení).	145 667,77	CNY/t
Ferobor; ferosilikokalcium	7202 99	15 917,12	CNY/t
Šrot z litiny	7204 10	987,48	CNY/t
Šrot z nerezavějící oceli	7204 21	7 166,20	CNY/t
Odpad a šrot ze železa, jiný než třísky ze soustružení, hobliny, odřezky, odpad z frézování, piliny, odstřižky a odpady z ražení; z jiného materiálu než z litiny, legované oceli, pocínovaného železa nebo oceli	7204 49	2 593,84	CNY/t
Granule ze surového železa, vysokopecní zrcadloviny, železa nebo oceli	7205 10	10 450,71	CNY/t
Železný prášek	7205 29	9 588,22	CNY/t
Roztavené železo	[nepoužije se] (viz bod odůvodnění 192 prozatímního nařízení).	2 715,76	CNY/t
Tyče a pruty pro výztuž	7214 20	4 301,49	CNY/t
Brokovací kuličky	7326 11	7 618,08	CNY/t
Katodová měď	7403 11	46 580,96	CNY/t

Výrobní faktor	Kód HS	Nezkreslená hodnota	Jednotka
Ostatní výrobky z mědi; lité, tvářené, ražené nebo kované, avšak dále neopracované; s výjimkou řetězů a jejich částí.	7419 91	300 346,61	CNY/t
Nelegovaný nikl	7502 10	106 604,34	CNY/t
Niklový odpad a šrot	7503 00	695,72	CNY/t
Tyče, pruty a profily ze slitin niklu	7505 12	187 405,08	CNY/t
Hliníkové ingoty; netvářený (surový), nelegovaný hliník	7601 10	17 191,65	CNY/t
Hliníkové dráty, z nelegovaného hliníku	7605 11	17 484,28	CNY/t
Desky, plechy a pásy z hliníku	7606 91	24 396,75	CNY/t
Tyče a pruty z molybdenu	8102 95	887 517,09	CNY/t
Kobaltový kamínek (lech) a jiné meziprodukty metalurgie kobaltu;	8105 20	195 635,71	CNY/t
Houbovitý titan	8108 20	78 477,42	CNY/t
Mangan	8111 00	18 493,80	CNY/t
Grafitové elektrody	8545 11	62 601,76	CNY/t
Deska	[nepoužije se] (viz bod odůvodnění 192 prozatímního nařízení).	14 033,74	CNY/t
Pracovní síla			
Náklady práce ve výrobním sektoru	[nepoužije se]	33,88	CNY/hodina
Energie			
Elektřina	[nepoužije se]	0,82	CNY/kWh
Zemní plyn	[nepoužije se]	2,75	CNY/m3
Voda	[nepoužije se]	68,88	CNY/m3
Argon	280 421	8,03	CNY/m3

([1]) Jak je vysvětleno v v písmenu a) 192. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, jako základ pro tuto nezkreslenou hodnotu, opravenou na obsah niklu v surovině, byla použita londýnská burza kovů (London Metal Exchange). Vzhledem k tomu, že se obsah niklu u společností zařazených do vzorku lišil, je přesná nezkreslená hodnota uvedena ve sděleních týkajících se konkrétní společnosti.

3.2.2.5. Náklady na výrobní režii, prodejní, režijní a správní náklady a zisk

(147) Určení výrobních režijních nákladů a zdroje prodejních, správních a režijních nákladů a zisku použitých při výpočtu běžné hodnoty byly popsány ve 201. a 202. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(148) Po poskytnutí prozatímních informací společnost STSS tvrdila, že zahrnutím určitých výrobních faktorů do režijních nákladů, jak je popsáno ve 194. a 201. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise nafoukla náklady na výrobní režii, a tím i konečné výrobní náklady. Společnost dále zdůraznila, že Komise neposkytla žádné důkazy o tom, že tyto výrobní faktory byly zkresleny.

(149) Komise toto tvrzení zamítla. Pro vstupy, které jsou přesunuty do výrobní režie, není nutný žádný zvláštní důkaz o zkreslení. Ve 103. až 157. bodě odůvodnění prozatímního nařízení Komise jasně vysvětlila, proč jsou všechny náklady na výrobek, který je předmětem šetření, včetně nákladů na vstupy, které byly přesunuty do režijních nákladů na výrobu, považovány za zkreslené. Jak je rovněž vysvětleno ve 194. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, tyto vstupy byly z hlediska nákladů zanedbatelné a Komise je přesunula do režijních nákladů na výrobu, protože vyvážející výrobci zařazení do vzorku nebyli schopni ve svých záznamech určit objem spotřeby anebo nebylo v reprezentativní zemi možné stanovit žádnou vhodnou referenční hodnotu.

(150) Po poskytnutí prozatímních informací společnosti FSS i STSS vznesly několik požadavků, pokud jde o úroveň prodejních, správních a režijních nákladů a zisku použitých při výpočtu běžné hodnoty.

(151) Společnost FSS tvrdila, že Komise neposkytla žádné právní ani faktické vysvětlení, že prodejní, správní a režijní náklady v Číně jsou zkreslené. Jak však již bylo vysvětleno ve 149. bodě odůvodnění výše, nejsou pro jednotlivé typy nákladů žádné takovéto samostatné důkazy nutné, jelikož Komise jasně dospěla k závěru, že dochází ke zkreslení, pokud jde o všechny náklady na výrobek, který je předmětem šetření.

(152) Společnost dále tvrdila, že prodejní, správní a režijní náklady brazilského výrobce výrobku, který je předmětem šetření, použité při výpočtu běžné hodnoty, by měly být sníženy o náklady na vlastní kapitál společnosti a finanční náklady jejích dceřiných společností.

(153) Komise vypočítala prodejní, správní a režijní náklady a zisk jako procentní podíl nákladů na prodané zboží na základě veřejně dostupných údajů, kterými jsou auditované účty společnosti Aperam Inox do Sul SA. Na základě dostupných informací nelze vyvodit závěr, že část finančních nákladů nesouvisí s výrobkem, který je předmětem šetření. Společnost FSS neposkytla žádné důkazy ani vyjádření, že by tyto náklady byly nadhodnoceny. Dále je třeba poznamenat, že odpočet části těchto finančních nákladů snižujících prodejní, správní a režijní náklady by nutně odpovídajícím způsobem zvýšil zisk. Konečný výsledek by se tedy nezměnil.

(154) Společnost STSS poukázala na to, že zatímco určité náklady práce čínských vyvážejících výrobců (např. náklady práce na oddělení výzkumu a vývoje a kontroly kvality) byly přesunuty do výrobních nákladů, neexistují důkazy o tom, že by tyto náklady práce nebyly zahrnuty do prodejních, správních a režijních nákladů výrobce v reprezentativní zemi, což mohlo vést k dvojímu započítání těchto nákladů při určování běžné hodnoty.

(155) Společnost SSTS však neposkytla žádný důkaz o tom, že tyto náklady byly zahrnuty do prodejních, správních a režijních nákladů výrobce v reprezentativní zemi. Komise proto svůj přístup v této souvislosti potvrdila.

(156) Nakonec společnost FSS uplatnila čl. 2.2.2 bod iii) ADA, který stanoví, že zisk za účelem výpočtu běžné hodnoty lze stanovit pomocí *„jakékoli jiné přiměřené metody, pokud výše takto stanoveného zisku nepřekročí zisk běžně realizovaný vývozci nebo výrobci z prodeje výrobků stejné obecné kategorie na domácím trhu země původu“*. Společnost poukázala na to, že Komise nevypočítala takový maximální zisk v rámci Číny, zatímco žádala o výpočet zisku běžné hodnoty společnosti reprezentativní země na úrovni 7,65 %.

(157) V reakci na toto tvrzení Komise připomněla, že běžná hodnota byla vytvořena na základě čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení, protože zjistila, jak je vysvětleno ve 103. až 157. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že nebylo vhodné používat domácí ceny a náklady ve vyvážející zemi z důvodu existence podstatných zkreslení v této zemi. Všechny náklady a ceny, včetně zisků, které jsou ze své podstaty ovlivněny výchozími náklady a cenami v domácí zemi, jsou proto považovány za zkreslené. Čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení stanoví, že početně zjištěná běžná hodnota zahrnuje nezkreslenou a přiměřenou částku pro správní, prodejní a režijní náklady a pro zisk. Jak je vysvětleno výše v 98. bodě odůvodnění, ustanovení čl. 2 odst. 6a základního nařízení jsou plně v souladu s mezinárodními závazky EU, včetně všech příslušných ustanovení WTO ADA. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(158) Jelikož ohledně režijních nákladů na výrobu, prodejních, správních a režijních nákladů a zisku nebyly podány žádné další připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené v bodech odůvodnění 201 a 202 prozatímního nařízení.

3.2.2.6. Výpočet běžné hodnoty

(159) Jelikož ohledně výpočtu běžné hodnoty nebyly předloženy připomínky, zjištění uvedená v 203. až 210. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzují.

3.2.3. *Vývozní cena*

(160) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky ke stanovení vývozní ceny, potvrzují se 211. až 213. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

3.2.4. *Srovnání*

(161) Komise porovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku na základě ceny ze závodu, jak je popsáno ve 214. až 216. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(162) Po poskytnutí prozatímních informací společnost STSS zpochybnila skutečnost, že Komise odečetla od vývozní ceny určité výdaje spojené s přepravou, zatímco tyto výdaje nebyly odečteny od prodejních, správních a režijních nákladů výrobce v reprezentativní zemi.

(163) Společnost SSTS však neposkytla žádné důkazy o tom, že by tyto náklady byly zahrnuty do prodejních, správních a režijních nákladů výrobce v reprezentativní zemi. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(164) Pro výpočet vývozní ceny pro společnost STSS provedla Komise úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. i) u prodejů uskutečněných prostřednictvím obchodníka ve spojení se sídlem v jiné zemi. Po poskytnutí prozatímních informací vyvážející výrobce tuto úpravu napadl a tvrdil, že výrobce a jeho obchodník ve spojení se sídlem ve třetí zemi tvoří jeden hospodářský subjekt, kde obchodník ve spojení vykonává funkce vnitřního prodejního oddělení. Vyvážející výrobce proto požádal Komisi, aby tuto úpravu neprováděla.

(165) Komise připomněla, že podle judikatury EU existuje jediný hospodářský subjekt, pokud výrobce svěřuje úkoly, které obvykle spadají do odpovědnosti vnitřního prodejního oddělení, distribuční společnosti ve vztahu ke svým výrobkům, nad nimiž vykonává hospodářskou kontrolu ([16]). Soudní dvůr rovněž stanovil, že „orgány EU musí zohlednit všechny relevantní činitele umožňující určit, zda tento distributor vykonává funkce vnitřního prodejního oddělení tohoto výrobce, či nikoli“ ([17]).

(166) Komise proto analyzovala důkazy, které měla k dispozici, a dospěla k následujícím zjištěním. Komise zaprvé poznamenala, že struktura společnosti prokázala ve skupině existenci mnoha prodejních společností, včetně obchodníka ve spojení, který je předmětem sporné úpravy. V této souvislosti Komise potvrdila, že do prodeje výrobku, který je předmětem šetření, do Unie byla zapojena více než jedna společnost ve spojení. Komise posoudila smlouvy mezi vyvážejícím výrobcem a dotčeným obchodníkem ve spojení a určila určitá ustanovení upravující vztahy mezi výrobcem a obchodníkem ve spojení, které je obtížné sladit s představou, že tyto společnosti tvoří jeden hospodářský subjekt ([18]).

(167) Kromě toho Komise poznamenala, že do aspektů souvisejících s prodejem byl zapojen jiný útvar, a nikoli dotyčný obchodník ve spojení. Stanovy a oprávnění k podnikání dotyčného obchodníka ve spojení obsahovaly rovněž některá ustanovení povahy, která nespadá do rozsahu úkolů obvykle svěřených vnitřnímu prodejnímu oddělení ([19]). Proces vyjednávání mezi výrobcem a obchodníkem ve spojení popsaný v odpovědi na dotazník, zejména pokud jde o podmínky prodeje ([20]), vyvolal další vážné pochybnosti o tom, že by tvořily jediný hospodářský subjekt. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(168) Aby se zajistilo, že bude běžná hodnota vyjádřena na stejné úrovni zdanění jako vývozní cena, byla tato hodnota upravena směrem nahoru o tu část DPH zaplacenou při vývozu výrobku, který je předmětem šetření, která se čínským vyvážejícím výrobcům nevracela. V návaznosti na poskytnutí prozatímních informací společnosti FSS a STSS rozporovaly tuto úpravu. Společnosti tvrdily, že úprava buď není vůbec oprávněná, jelikož Komise nepoužívá čínské domácí ceny jako běžnou hodnotu, nebo by měla být provedena úprava skutečných výrobních nákladů, nikoli nezkreslených nákladů.

([16]) Věci: C-191/09 P a C-200/09 P: Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, bod 55.
([17]) Věc C-468/15 P: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) v. Rada Evropské unie bod 43.
([18]) Další podrobnosti důvěrné povahy jsou uvedeny v konkrétním sdělení.
([19]) Kvůli záležitostem důvěrné povahy je podrobnější vysvětlení poskytnuto v konkrétním sdělení.
([20]) Kvůli záležitostem důvěrné povahy je podrobnější vysvětlení poskytnuto v konkrétním sdělení.

(169) V této souvislosti se podotýká, že Komise upravila běžnou hodnotu v souladu s rozsudkem Tribunálu ve věci T-423/09 ([21]). Proto byla tato tvrzení zamítnuta.

(170) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky týkající se srovnání, jsou 214. až 216. bod odůvodnění prozatímního nařízení potvrzeny.

3.2.5. *Dumpingová rozpětí*

(171) Jak je podrobně uvedeno v 121. až 170. bodě odůvodnění výše, Komise zohlednila některé připomínky společností STSS a FSS a dumpingová rozpětí ve vztahu k dotčeným společnostem přepočítala.

(172) Dumpingové rozpětí pro spolupracující čínské společnosti nezařazené do vzorku, společnosti Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd a Fujian Dingxin Technology Co., Ltd., které je váženým průměrem dvou jednotlivých dumpingových rozpětí pro společnosti zařazené do vzorku, bylo odpovídajícím způsobem upraveno.

(173) Komise považovala vysokou úroveň spolupráce čínských vyvážejících výrobců, která představuje 92 % celkového čínského vývozu výrobku, který je předmětem šetření, do Unie za vhodnou pro stanovení zbytkového dumpingového rozpětí použitelného pro všechny ostatní (nespolupracující) vyvážející výrobce. Komise proto považovala za vhodné stanovit dumpingové rozpětí pro „všechny ostatní společnosti" na úrovni odpovídající nejvyššímu individuálnímu dumpingovému rozpětí čínských společností zařazených do vzorku, s výjimkou společnosti, na kterou se vztahoval článek 18, jak je vysvětleno v 77. až 82. bodě odůvodnění.

(174) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením následně činí:

Společnost	Dumpingové rozpětí (v %)
Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd ([1]).	106,5
Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	57,1
Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7
Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	87,3
Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3
Všechny ostatní společnosti	106,5

([1]) Rozpětí se vztahuje na všechny ostatní čínské výrobce výrobku, který je předmětem šetření, skupiny TISCO, jak je uvedeno v normativní části nařízení.

(175) Výpočty individuálních dumpingových rozpětí po opravách a úpravách provedených na základě připomínek čínských vyvážejících výrobců po poskytnutí prozatímních informací byly daným společnostem poskytnuty.

3.3. **Tchaj-wan**

3.3.1. *Běžná hodnota*

(176) Podrobnosti ohledně výpočtu běžné hodnoty jsou uvedeny v 227. až 237. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(177) Ve svých připomínkách k poskytnutí předběžných a prozatímních informací skupina Yusco tvrdila, že Komise nesprávně zamítla její žádost o přiznání úpravy rozdílu směnného kurzu při výpočtu poměru prodejních, správních a režijních nákladů a úpravy týkající se recyklovaného šrotu jako odpočtu nákladů na suroviny. Komise tato tvrzení prověřila.

([21]) Rozsudek ze dne 16. prosince 2011 ve věci T-423/09, Dashiqiao v Rada, ECLI:EU:T:2011:764, body 34 až 50.

(178) Opakovaná žádost o úpravu kurzového rozdílu při výpočtu poměru prodejních, správních a režijních nákladů byla zamítnuta, protože společnost Yusco nebyla schopna odůvodnit, že tyto rozdíly souvisely s domácím prodejem. Po poskytnutí konečných informací bylo tvrzení zopakováno, ale opět bez dalších zdůvodnění. S ohledem na nově předložené argumenty, které bylo možné propojit s informacemi poskytnutými během ověřování, však byla úprava týkající se recyklovaného šrotu, která se týkala jak společnosti Yusco, tak jejího výrobce ve spojení společnosti Tang Eng, přijata. Revidované výrobní náklady byly při revidovaném výpočtu dumpingu zohledněny.

(179) Ve svých připomínkách k poskytnutí předběžných a prozatímních informací společnost Walsin tvrdila, že Komise nesprávně zamítla její žádost o přiznání úpravy prodeje spotřebního materiálu, úpravy nákladů na suroviny po fyzické kontrole zásob a úpravy nákladů na zpracování v jejím závodě v Tchaj-čung. Společnost Walsin rovněž zpochybnila rozhodnutí Komise nezohlednit pro účely stanovení běžné hodnoty domácí prodej do celních továren a do námořních přístavů určených na vývoz. Komise tato tvrzení prověřila.

(180) Pokud jde o požadavek na úpravu běžné hodnoty za prodej spotřebního materiálu, s ohledem na vysvětlení předložená v tomto ohledu společností Walsin, považovala Komise toto tvrzení za opodstatněné a přijala jej, protože společnost Walsin prokázala, že tyto spotřební materiály nelze znovu zavést do výroby a byly prodány zákazníkům.

(181) Pokud jde o tvrzení, že náklady na suroviny by měly být upraveny po fyzické kontrole zásob, Komise posoudila další informace, které jí byly poskytnuty, a rozhodla se potvrdit své prozatímní rozhodnutí a zamítnout tuto žádost o úpravu, protože společnost nemohla ospravedlnit původ rozdílů v zásobách. Tyto rozdíly navíc nebyly registrovány v systému účtování nákladů a tuto úpravu nebylo možné dát do souvislosti ani s předvahou, ani s odpovědí na dotazník.

(182) Pokud jde o požadavek na úpravu nákladů na zpracování v závodě v Tchaj-čung odečtením odhadovaného zisku vytvořeného v závodě v Tchaj-čung, považovala Komise tento nárok za neopodstatněný. Společnost Walsin nemohla prokázat, že její interní fakturace nákladů na zpracování žíhání a cídění pokrývala pouze náklady a nezahrnovala žádné ziskové rozpětí a požadovaná úprava nebyla zaznamenána v systému účtování nákladů společnosti.

(183) A konečně, co se týče tvrzení, že do stanovení běžné hodnoty byly zahrnuty prodeje do celních továren a námořních přístavů, Komise to zamítla. Samotná společnost ve svých odpovědích na dotazník skutečně považovala tyto prodeje za nepřímé prodeje na vývoz, a proto nebyly hlášeny v rámci domácích prodejních transakcí. Po poskytnutí prozatímních informací společnost Walsin změnila svůj názor a tvrdila, že tyto prodeje by měly být považovány za určené pro domácí spotřebu, protože nevěděla, zda byly výrobky nakonec spotřebovány na domácím trhu nebo vyvezeny. Vzhledem k tomu, že v tomto ohledu neexistují konkrétnější informace, Komise nemohla na základě poskytnutých důkazů určit, zda byly tyto prodeje spotřebovány na domácím trhu nebo vyvezeny. Jak stanoví čl. 2 odst. 2 základního nařízení, formulace „určené pro domácí spotřebu" není založena na subjektivním záměru prodávajícího nebo na skutečnosti, že vyvážející výrobce nemá informace o tom, zda je výrobek vyvážen obchodníkem/celní továrnou, ale na objektivním místě určení výrobku, objektivní skutečnosti, kterou lze zjistit kdykoli, dokud není konečně dosaženo konečného místa určení a zboží je prodáno za účelem spotřeby na domácím trhu. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(184) Jelikož nebyly vzneseny žádné další požadavky, byly body odůvodnění 227 až 237 prozatímního nařízení potvrzeny.

3.3.2. *Vývozní cena*

(185) Jelikož ohledně vývozní ceny nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 238. až 239. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

3.3.3. *Srovnání*

(186) Jelikož ohledně srovnání nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 238. až 239. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

3.3.4. *Dumpingová rozpětí*

(187) Úroveň spolupráce byla v tomto případě považována za vysokou a nebyl zjištěn žádný další vyvážející výrobce. Komise proto považovala za reprezentativní stanovit zbytkové dumpingové rozpětí na úrovni vyvážejícího výrobce s nejvyšším dumpingovým rozpětím. Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí (v %)
Yieh United Steel Co. a Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	4,1
Walsin Lihwa Co.	7,5
Všechny ostatní společnosti	7,5

4. **ÚJMA**

4.1. **Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii**

(188) Jelikož s ohledem na definici výrobního odvětví Unie a výroby v Unii nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 246. až 248. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.2. **Určení příslušného trhu Unie**

(189) Čínský vyvážející výrobce, společnost FSS, tvrdil, že objem výroby výrobního odvětví Unie byl způsoben závislou poptávkou, a nikoli prodejem na volném trhu, který představoval pouhý zlomek celkové výroby. Podle společnosti FSS to prokázala skutečnost, že objem výroby výrobního odvětví Unie se od roku 2016 do roku 2017 zvýšil, a to navzdory poklesu prodeje na volném trhu o 94 000 tun.

(190) Čínský vyvážející výrobce, společnost STSS, tvrdil, pokud jde o vztah mezi volným a závislým trhem, že podle posouzení podílu na trhu je třeba mít za to, že tržní podíl výrobního odvětví Unie činil na volném trhu 62 %, ale tento segment představoval pouze asi 22 % celkového trhu Unie. Na zbývajících 78 % trhu, který byl závislý, mělo tedy výrobní odvětví Unie 100% podíl na trhu. Podle společnosti STSS to navíc bylo nutno vidět v souvislosti s jediným podílem na trhu, který se naopak zvýšil – s podílem Indonésie.

(191) Tato tvrzení musela být zamítnuta. Jak je uvedeno v 251. a 252. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, pouze prodej vertikálně integrovaných výrobců, jako jsou výrobci v Unii zařazení do vzorku, na volném trhu je v přímé konkurenci s dovozy. Je proto obvyklou praxí Komise v takových případech výrobu a prodej pro vlastní spotřebu nebrat v úvahu v některých ukazatelích újmy, protože závislý trh je chráněn před dovozem. Jelikož se však výrobky jak pro závislý trh, tak pro volný trh vyrábějí na stejných výrobních linkách, měla by analýza výroby a výrobní kapacity zahrnovat také výrobky určené pro závislý trh. V kapitálově náročném průmyslu, jako je ocelářství, by měla míra využití kapacity zůstávat co nejvyšší, aby se rozpustily fixní náklady a výrobní náklady se držely na nejnižší úrovni. Navíc by vývoj podílu na trhu jednotlivých vyvážejících zemí neměl být posuzován izolovaně, protože při současném šetření jsou splněny podmínky pro kumulativní posouzení dovozu ze všech dotčených zemí (viz níže bod 4.4).

(192) Jelikož s ohledem na stanovení příslušného trhu Unie nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 249. až 255. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.3. **Spotřeba v Unii**

(193) Jelikož s ohledem na spotřebu v Unii nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 256. až 262. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4. **Dovoz z dotčených zemí**

(194) Čínský vyvážející výrobce, společnost FSS, tvrdil, že kumulace dovozu z Číny, Indonésie a Tchaj-wanu byla nekonzistentní. Jelikož současné antidumpingové šetření probíhalo, zatímco probíhalo také samostatné antisubvenční šetření týkající se stejného výrobku, mělo by být posouzení újmy pro oba případy stejné. Tchaj-wan však nebyl mezi dotčenými zeměmi v samostatném antisubvenčním šetření. Jakékoli kumulativní posouzení v rámci současného antidumpingového šetření, včetně dovozů z Tchaj-wanu, by proto bylo následně v rozporu s jakýmkoli kumulativním posouzením v tomto antisubvenčním šetření, kde by byl kumulován dovoz z Číny a Indonésie, ale dovoz z Tchaj-wanu nikoli. Společnost FSS navíc uvedla, že kumulace dovozu z Číny a Indonésie není oprávněná. Zatímco čínský dovoz klesal, indonéský dovoz se zvýšil, což údajně prokázalo, že čínský dovoz nekonkuroval indonéským dovozům. V roce 2017, kdy byl objem čínského dovozu nejvyšší s 21% podílem na trhu a na trhu chyběl indonéský dovoz, mělo navíc výrobní odvětví Unie nejlepší rok, jak dokládají údaje o prodeji a ziskovosti. Tato tvrzení musela být zamítnuta.

(195) Zaprvé neexistuje nesoulad ve skutečnosti, že v tomto šetření se kumulativně posuzuje dovoz ze tří zemí, tj. z Číny, Indonésie a Tchaj-wanu, zatímco v samostatném antisubvenčním šetření se kumulativně posuzují dovozy pouze ze dvou z těchto zemí, konkrétně z Číny a Indonésie. Každý případ je posuzován z hlediska své podstaty. V obou případech byly právní podmínky pro kumulativní posouzení dovozů splněny.

(196) Zadruhé, pokud jde o rozhodnutí Komise posoudit dovozy z dotčených zemí v rámci současného antidumpingového šetření kumulativně, je třeba připomenout, že dovoz z každé ze tří zemí se v posuzovaném období zvýšil. I když byl vývoj dovozu z Číny v průběhu posuzovaného období jiný než vývoj dovozu z Indonésie, podmínky pro kumulativní posouzení v souladu s čl. 3 odst. 4 základního nařízení jsou splněny, a to z důvodů uvedených v 269. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(197) Čínský vyvážející výrobce, společnost STSS, tvrdil, že kumulace dovozů z Číny, Indonésie a Tchaj-wanu není oprávněná, protože mezi Čínou a Tchaj-wanem na jedné straně a Indonésií na straně druhé existují odlišné podmínky hospodářské soutěže. Zatímco Indonésie má přímý přístup k niklu, jedné z hlavních surovin potřebných k výrobě nerezavějící oceli, Čína a Tchaj-wan se musely spoléhat na dovoz, který byl kvůli indonéskému zákazu vývozu méně dostupný než dříve. Toto tvrzení muselo být zamítnuto. Podobný přístup k surovinám nepatří mezi podmínky pro kumulativní posouzení stanovené v čl. 3 odst. 4 základního nařízení. Přestože vývozci v různých zemích mohou čelit různým podmínkám pro získávání vstupů (jako jsou suroviny nebo lidské zdroje), mohou stále navzájem soutěžit o stejná místa prodeje na straně výstupu. Tak je tomu v tomto případě, což dokládá skutečnost, že v tomto případě jeden důležitý spolupracující uživatel dovezl značné objemy z Číny, Indonésie a Tchaj-wanu.

(198) Vyvážející výrobce, společnost STSS, dále tvrdil, že jak ceny prodeje výrobního odvětví Unie, tak objemy čínského dovozu vzrostly současně, tj. v roce 2017. Podobně neexistovala žádná souvztažnost mezi objemem čínského dovozu a objemem prodeje výrobního odvětví Unie. Mírný nárůst čínského dovozu během posuzovaného období (+ 28 000 tun) nemohl matematicky způsobit více než čtyřikrát vyšší pokles prodeje výrobců v Unii na otevřeném trhu (- 116 000 tun). V období šetření navíc představoval čínský dovoz pouze 4,6 % celkové spotřeby v Unii.

(199) Tato tvrzení byla zamítnuta. Jak je stanoveno ve 263. až 270. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, čínský dovoz by neměl být posuzován samostatně, ale kumulativně s dovozem z Indonésie a Tchaj-wanu. Kumulovaný dovoz z dotčených zemí se v posuzovaném období zvýšil o 147 000 tun, což jasně převyšuje ztrátu 116 000 tun, kterou vytvořilo výrobní odvětví Unie ve stejném období. Podíl na trhu dosažený čínským dovozem v období šetření navíc v důsledku realizovaného dumpingu působícího újmu činil 18,3 %, tj. nikoli 4,6 %, což je čínský podíl na trhu, pokud by objem závislého trhu byl pro toto šetření přidán k trhu Unie.

(200) Jelikož ohledně dovozu z dotčených zemí nebyly vzneseny další připomínky, potvrdila Komise všechny ostatní závěry uvedené ve 263. až 270. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.1. *Objem dovozu z dotčených zemí a jeho podíl na trhu*

(201) Jelikož k objemu a podílu na trhu dovozu z dotčených zemí nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise závěry učiněné ve 271. až 277. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.5. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.5.1. *Obecné poznámky*

(202) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 278. až 282. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.5.2. *Makroekonomické ukazatele*

(203) V návaznosti na tabulku 7 prozatímního nařízení indonéská vláda tvrdila, že zvýšení výrobní kapacity výrobního odvětví Unie ukázalo, že výrobní odvětví bylo ve vynikající formě. Toto tvrzení bylo zopakováno po poskytnutí konečných informací. Komise uvedla, že výrobní kapacita se v posuzovaném období zvýšila o 1 %, což podporuje závěr, že výrobní kapacita zůstala v posuzovaném období prakticky stejná (284. bod odůvodnění prozatímního nařízení). Tvrzení bylo proto považováno za neopodstatněné.

(204) S odkazem na tabulku 8 prozatímního nařízení poukázala společnost STSS na pokles využití pro vlastní potřebu a objemu prodeje výrobců v Unii mezi rokem 2018 a obdobím šetření, který přičítala poklesu na nepřiměřeně velkém závislém trhu. Toto tvrzení bylo zamítnuto. Komise uvedla, že neexistuje žádný vztah mezi vývojem objemů na volném a závislém trhu, zejména proto, že během posuzovaného období výrobní odvětví Unie pracovalo s volnou výrobní kapacitou vyšší než 30 %. Navíc se tvrzení společnosti STSS jeví jako fakticky vadné, protože vývoj na závislém trhu byl v posuzovaném období stabilní (tabulka 9 a 290. až 292. bod odůvodnění prozatímního nařízení), zatímco výrobní odvětví Unie ztratilo významný podíl na volném trhu (9,3 procentních bodů) ve stejném období.

(205) Indonéská vláda s odkazem na tabulku 10 prozatímního nařízení poznamenala, že pokles produktivity byl způsoben zvýšením zaměstnanosti. Toto tvrzení bylo zopakováno po poskytnutí konečných informací. Nelze však odvodit, že takové snížení produktivity, i když by bylo způsobeno pouze mírným zvýšením zaměstnanosti o 4 % během posuzovaného období, způsobilo újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Způsobená podstatná újma byla prokázána jinými ukazateli, které jsou uvedeny ve 307. až 310. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Komise připomněla, že v souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení nemůže žádný z těchto činitelů nutně poskytnout rozhodující vodítko.

(206) Indonéská vláda s odkazem na tabulku 14 prozatímního nařízení tvrdila, že v posouzení ziskovosti nefiguroval dopad „závislého prodeje“ uskutečněného výrobci v Unii. Toto tvrzení bylo zopakováno po poskytnutí konečných informací. Toto tvrzení bylo zamítnuto. Komise připomněla, že v souladu s obvyklou praxí, pokud se výrobní odvětví zabývá výrobou pro prodej na volném trhu a výrobou pro využití pro vlastní spotřebu, je posledně jmenovaná výroba kvůli posouzení několika činitelů újmy z oblasti působnosti šetření vyloučena. To již bylo podrobně vysvětleno v 254. a 255. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(207) Indonéská vláda dále tvrdila, že podíl prodeje na volném trhu ze strany výrobního odvětví Unie byl ve srovnání s vlastní spotřebou příliš malý (20 % celkového prodeje v Unii), aby ovlivnil celkovou situaci výrobního odvětví Unie, a proto nedošlo k žádné újmě. Tato tvrzení byla zopakována po poskytnutí konečných informací. Jak již bylo zmíněno v 191. bodě odůvodnění, Komise připomněla, že v souladu s obvyklou praxí, pokud se výrobní odvětví rovnocenně zabývá výrobou pro prodej na volném trhu a výrobou pro využití pro vlastní spotřebu, je posledně jmenovaná výroba kvůli posouzení většiny činitelů újmy z oblasti působnosti šetření vyloučena. U následujících hospodářských ukazatelů týkajících se výrobního odvětví Unie bylo zjištěno, že smysluplná analýza a posouzení se musí zaměřit na situaci převládající na volném trhu: objem prodeje a prodejní ceny na trhu Unie, podíl na trhu a ziskovost. Pokud to bylo možné a odůvodněné, byly tyto zjištěné údaje následně porovnány s údaji pro závislý trh, aby se získal celý obrázek situace ve výrobním odvětví Unie.

(208) Jelikož ohledně makroekonomických ukazatelů nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 283. až 296. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.5.3. *Mikroekonomické ukazatele*

(209) Čínský vyvážející výrobce, společnost FSS, tvrdil, že Komise založila své zjištění na komplexní analýze, aniž by posoudila pozitivní vývoj situace výrobního odvětví Unie, pokud jde o prodejní ceny až do roku 2018, tj. během největší části posuzovaného období, přičemž ignorovala to, že pokles prodeje nastal, když bylo výrobní odvětví Unie v situaci, kdy vykazovalo největší zisk. Podle společnosti FSS nemůže Komise založit svá zjištění týkající se újmy na 4% poklesu prodejních cen výrobního odvětví Unie mezi rokem 2018 a obdobím šetření ve srovnání s 2% poklesem nákladů během stejného období. Jinými slovy, zjištění podstatné újmy nelze založit na čistém 2% poklesu cen v izolovaném období (období šetření). Navíc, jak poukázala společnost FSS, od roku 2018 do období šetření výrobní odvětví Unie prodávalo pohodlně nad své výrobní náklady. Toto tvrzení muselo být zamítnuto. Komise souhlasila s tím, že od roku 2016 do roku 2018 se ceny a náklady vyvíjely souběžně, což dokazuje nárůst o 22 % u každé položky, ale to již neplatilo mezi rokem 2018 a obdobím šetření, kdy ceny klesly o 5 procentních bodů, ale náklady pouze o 2 procentní body. Trh se ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli je velmi citlivý na ceny a výrobní odvětví Unie nemělo kvůli dalšímu silnému nárůstu levného dumpingového dovozu jinou možnost, než plně nezohlednit zvýšení nákladů při stanovení svých prodejních cen. To se promítlo do silného zhoršení jeho finančních ukazatelů, včetně poklesu zisků z 5,1 % na 3,5 %, jak ukazuje tabulka 14 prozatímního nařízení.

(210) Čínský vyvážející výrobce, společnost FSS, tvrdil, že mezi roky 2016 a 2017 došlo k nejvýznamnějšímu nárůstu výrobních nákladů výrobního odvětví Unie. Ve stejném období došlo k nejvyššímu nárůstu objemu dovozu z dotčených zemí a cenový rozdíl mezi tímto dovozem a prodejem výrobního odvětví Unie se pohyboval kolem 200 EUR za tunu, jako tomu bylo v období šetření. V letech 2016 až 2017 však výrobní odvětví Unie dokázalo zvýšit své prodejní ceny o 19 % a přenést plné zvýšení nákladů na své odběratele. Toto tvrzení bylo zamítnuto. Nejen výrobci v Unii, ale i výrobci ve vyvážejících zemích v letech 2016 až 2017 zvýšili své ceny, a to až o 21 % nebo 316 EUR na tunu (viz tabulka 6 prozatímního nařízení). To prokazuje, že v tržním prostředí charakterizovaném přinejmenším stabilní poptávkou mohli výrobci v Unii těžit z tohoto trendu pouze částečně, protože již byli pod tlakem dovozu z dotčených zemí, které stanovily své ceny pod cenou výrobního odvětví Unie. Kromě toho v důsledku tohoto tlaku a za účelem udržení úrovně ziskovosti ztratilo výrobní odvětví Unie v letech 2016 až 2017 značný podíl na trhu ve prospěch dovozu z dotčených zemí.

(211) Čínští vyvážející výrobci, společnosti FSS a STSS, tvrdili, že zatímco v období šetření tvrdilo výrobní odvětví Unie, že má výrazně nižší zisky než v roce 2016, jejich investice byly o 57 % vyšší než v roce 2016. Touto věcí se již zabýval 306. bod odůvodnění prozatímního nařízení. Komise připomněla, že zvýšené úrovně investic se neprojevily v odpovídajícím zvýšení kapacit (viz tabulka 7 prozatímního nařízení). Investice se následně zaměřovaly pouze na zachování stávajících kapacit a na náležité nahrazování nezbytných výrobních prostředků.

(212) S odkazem na tabulku 11 prozatímního nařízení společnost STSS tvrdila, že na mírný pokles prodejních cen výrobců v Unii mezi rokem 2018 a obdobím šetření je třeba pohlížet v souvislosti s nárůstem levného dovozu z Indonésie. Komise připomněla, že podmínky pro kumulativní posouzení dovozů ze všech tří dotčených zemí byly splněny, a proto nelze dovoz z jedné země hodnotit odděleně od dovozů z ostatních dotčených zemí.

(213) S odkazem na tabulku 13 prozatímního nařízení indonéská vláda tvrdila, že pokles zásob mezi rokem 2018 a obdobím šetření poukázal na pozitivní prodejní výkonnost výrobního odvětví Unie. Toto tvrzení bylo zopakováno po poskytnutí konečných informací. Toto tvrzení bylo zamítnuto. Prodej na volném trhu Unie se v posuzovaném období snížil o 13 %, jak ukazuje tabulka 8 prozatímního nařízení. Menší pokles zásob v uvedeném období, jak tvrdí Indonésie, nebyl reprezentativní a není vhodné ho použít ke zpochybnění pozorovaného trendu prodeje.

(214) Indonéská vláda s odkazem na tabulku 14 prozatímního nařízení tvrdila, že újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, byla způsobena vysokou úrovní investic v roce 2017, což v dalším období, tj. v roce 2018 a v období šetření, způsobilo finanční zátěž. Toto tvrzení bylo zopakováno po poskytnutí konečných informací. Toto tvrzení bylo zamítnuto. Investice jsou obvykle financovány z nerozdělené hotovosti nebo půjček. Z hlediska nákladů a dopadu na zisky se takové investice odepisují po delší dobu alespoň pěti let. V důsledku toho nelze pokles zisku o více než

50 milionů EUR, jak byl pozorován v letech 2017 až 2018, nebo dokonce o více než 80 milionů EUR, k němuž došlo mezi rokem 2017 a koncem období šetření, připsat investicím uskutečněným v roce 2017, které činily jako celek 48 milionů EUR, ale které byly odepisovány po dobu nejméně pěti let.

(215) Čínský vyvážející výrobce, společnost STSS, tvrdil, že využití kapacity cca 70 % nebylo známkou újmy, protože celková průměrná kapacita zjištěná ve všech kategoriích oceli v rámci ochranného šetření, které se týkalo výrobků z oceli, byla obdobná. Toto tvrzení bylo zamítnuto. Komise nejprve poukázala na to, že míra využití kapacity výrobního odvětví Unie se v posuzovaném období snížila ze 69 % na 66 %. Zadruhé, antidumpingová a ochranná šetření podléhají různým právním rámcům. Jakékoli připomínky nebo závěry učiněné v rámci ochranného šetření proto nelze převést do antidumpingového šetření. Komise musí v souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení posoudit všechny příslušné ekonomické činitele a indexy, které mají vliv na stav výrobního odvětví, a přestože žádný z těchto ukazatelů nemusí nutně poskytnout rozhodující vodítko, vývoj i úroveň využití kapacity v současném šetření ukazují na újmu způsobenou dumpingovým dovozem.

(216) Jelikož ohledně mikroekonomických ukazatelů nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 297. až 306. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.5.4. *Závěr ohledně újmy*

(217) Jelikož ohledně závěru o újmě nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 307. až 310. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5. **PŘÍČINNÁ SOUVISLOST**

5.1. **Účinky dumpingového dovozu**

(218) V návaznosti na tvrzení uvedené v 189. bodě odůvodnění výše vyvážející výrobce, společnost FSS tvrdila, že pokles prodejů výrobního odvětví Unie (- 94 000 MT) a podílu na trhu (-7,3 %) byl v roce 2017 nejvýraznější. V tomto roce však výrobní odvětví Unie neutrpělo újmu, ale dosáhlo výjimečných zisků. Podle názoru společnosti FSS se dotyčný dovoz zvýšil z důvodu dobrovolného stažení prodeje výrobního odvětví Unie z volného trhu Unie (způsobeného zvýšeným zaměřením na navazující odvětví). Toto tvrzení bylo zamítnuto. Nelze se ztotožnit s tím, že by výrobní odvětví Unie bylo pod jakýmkoli tlakem, kvůli kterému by bránilo prodeji na volném trhu. Naproti tomu výrobní odvětví Unie mělo v průběhu posuzovaného období dostatečnou volnou kapacitu k prodeji většího množství na volném trhu, než ve skutečnosti činilo (viz 283. až 285. bod odůvodnění a tabulka 7 prozatímního nařízení).

(219) S odkazem na tabulku 7 prozatímního nařízení indonéská vláda tvrdila, že zvýšení dovozu z dotčených zemí nemělo významný vliv na výrobu výrobního odvětví Unie, jelikož se v posuzovaném období snížilo pouze o 3 %. Tato tvrzení byla zopakována po poskytnutí konečných informací. Komise uvedla, že pokles o 3 % není zanedbatelný, i když jiné faktory újmy vykazovaly během posuzovaného období ještě více se zhoršující trend, a odkazuje v tomto ohledu na 307. až 311. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

(220) S odkazem na tabulku 8 prozatímního nařízení indonéská vláda tvrdila, že prodej výrobního odvětví Unie na volném trhu se po roce 2017 stabilizoval a od roku 2018 do období šetření vzrostl, což by poukazovalo na to, že dovoz výrobku, který je předmětem šetření, neměl žádný dopad na prodej výrobního odvětví Unie. Tato tvrzení byla zopakována po poskytnutí konečných informací. Komise uvedla, že podíl výrobního odvětví Unie na trhu mezi lety 2016 a 2017 poklesl ze 71,2 % na 63,9 % a že pokles mezi rokem 2017 a obdobím šetření z 63,9 % na 61,9 % byl méně výrazný. Přestože byl celkový pokles v první části posuzovaného období důležitější, nelze mít za to, že se podíl výrobního odvětví Unie na trhu vrátil na zdravou úroveň, protože celkově došlo k poklesu ze 71,2 % na 61,9 %. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

(221) Čínští vyvážející výrobci, společnosti FSS a STSS, tvrdili, že újmu výrobcům v Unii nezpůsobil dovoz z Číny, ale dovoz z Indonésie. Tvrdili, že zisky výrobců v Unii nebyly ovlivněny čínským dovozem, protože zisk mezi roky 2017 a 2018 poklesl z 10,2 % na 5,1 %, což se shodovalo s nárůstem dovozu z Indonésie, zatímco ve stejném časovém období čínský dovoz klesl. Tato tvrzení byla zamítnuta. Jak je uvedeno v 263. až 270. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, podmínky pro kumulativní posouzení byly splněny. Na dovoz z Číny proto nelze pohlížet odděleně od dovozu z Indonésie nebo Tchaj-wanu.

(222) Jelikož ohledně přičtení újmy zjištěné v předmětném dovozu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 312. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2. **Účinky jiných činitelů**

(223) S odkazem na tabulku 11 prozatímního nařízení společnost STSS tvrdila, že výrobní náklady výrobního odvětví Unie se v posuzovaném období zvýšily o 20 %, přičemž uvedla, že toto zvýšení způsobilo újmu, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo. Toto tvrzení bylo zamítnuto. V 319. bodě odůvodnění prozatímního nařízení již bylo vysvětleno, že výrobní odvětví Unie již v určitém okamžiku nebylo schopno přenést celosvětové zvýšení nákladů na suroviny na své prodejní ceny kvůli cenovému tlaku vyvíjenému dumpingovým dovozem. To, co způsobilo újmu, tedy nebylo zvýšení výrobních nákladů jako takových, ale neschopnost je přenést kvůli dumpingovým dovozům.

(224) Indonéská vláda tvrdila, že újmu způsobil vývoj na závislém trhu, nikoli vývoj na volném trhu. Toto tvrzení bylo zopakováno po poskytnutí konečných informací. Toto tvrzení bylo zamítnuto. Vývoj na závislém trhu nenarušil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie. Prodej na volném trhu se v posuzovaném období snížil o 13 % (- 150 000 tun), zatímco vlastní spotřeba byla relativně stabilní (- 20 000 tun).

(225) Indonéská vláda dále tvrdila, že se Komise nezabývala vnitřními prodejními cenami výrobního odvětví Unie, neboť měly způsobit újmu. Toto tvrzení bylo zopakováno po poskytnutí konečných informací. Toto tvrzení bylo zamítnuto. Komise konstatovala, že vnitřní prodeje nebyly realizovány za obvyklých tržních podmínek, a proto k nim nebylo přihlédnuto, pokud jde o posouzení újmy.

(226) Vyvážející výrobce, společnost STSS, tvrdil, že po uložení antidumpingových cel je pravděpodobné, že se objeví různé zdroje dovozu, např. Korejská republika. Jelikož však průměrné dovozní ceny z Korejské republiky byly trvale výrazně nižší než ceny z Číny, byli by výrobci v Unii ještě více poškozeni tímto dovozem než dovozem z Číny. Toto tvrzení bylo zamítnuto. Zaprvé neexistují dostatečné důkazy o dumpingu působícím újmu, pokud jde o tento dovoz, který, jak prokázalo toto šetření, se liší, pokud jde o dovoz z Číny. Zadruhé, ačkoli průměrné dovozní ceny ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli z Číny byly během posuzovaného období vyšší než ceny z Korejské republiky, čínský dovoz přesto neustále cenově podbízel prodej výrobního odvětví Unie. Tyto výpočty cenového podbízení, které nezpochybnila žádná zúčastněná strana, byly provedeny porovnáním podobných typů výrobků, které nelze provést na základě statistických údajů v Eurostatu – a jihokorejské ceny, na které se odkazuje, jsou cenami Eurostatu. Zatřetí, újmu způsobil také čínský dovoz vzhledem k svému objemu, který se v posuzovaném období zvýšil o 14 %, zatímco objem dovozu z Korejské republiky se ve stejném období snížil o 49 %. Kromě toho byl objem čínského dovozu v roce 2016 přibližně třikrát vyšší a v období šetření zhruba sedmkrát vyšší ve srovnání s objemem dovozu z Korejské republiky.

(227) Vyvážející výrobce, společnost STSS, zopakoval tvrzení, že příčinou újmy pro výrobní odvětví Unie byla nadměrná kapacita v Unii. Toto tvrzení bylo zamítnuto z důvodů uvedených v 322. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(228) Jelikož ohledně přičtení újmy zjištěné u jiných činitelů než u předmětného dovozu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 319. až 325. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2.1. *Závěr*

(229) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné další připomínky, dospěla Komise k závěru, že žádný z ostatních faktorů zkoumaných v prozatímní fázi ani v konečné fázi nemohl mít významný dopad na situaci působící výrobnímu odvětví Unie újmu. Žádný z faktorů, analyzovaných jednotlivě ani souhrnně, tedy neoslabil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, v tom smyslu, že by taková souvislost již nebyla skutečná a podstatná, což potvrzuje závěr v 326. až 327. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6. **ÚROVEŇ OPATŘENÍ**

6.1. **Přezkoumání rozpětí postačujícího k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie v případě Tchaj-wanu**

(230) Čínský vývozce, společnost FSS, tvrdil, že cílová cena vypočítaná za účelem posouzení rozpětí prodeje pod cenou byla zvýšena dotacemi, které výrobci v Unii dostávali. Vzhledem k poskytnutým dotacím nebyl důvod přidávat částku na budoucí náklady na dodržování předpisů. Stejně tak by měly být sníženy výdaje na výzkum a vývoj a náklady práce v rozsahu dotací přijatých v období šetření. Pokud by se tak neučinilo, znamenalo by to pro společnosti zařazené do vzorku dvojí výhodu.

(231) Toto tvrzení bylo zamítnuto. Zaprvé to nebylo podloženo příslušnými důkazy. Zadruhé, nedochází k dvojímu započtení, protože ověřené údaje o výrobních nákladech výrobního odvětví Unie v období šetření již zohledňují veškeré dotace poskytnuté výrobci v Unii, jakož i jejich současné náklady na dodržování předpisů, přičemž jakékoli doplnění se týká pouze budoucích nákladů na dodržování předpisů ve smyslu čl. 7 odst. 2d základního nařízení, které vzniknou v jiném časovém období. V souladu s tím Komise v případě potřeby odečetla stávající náklady, které již byly zohledněny, aby dospěla k budoucím nákladům.

(232) Po poskytnutí prozatímních informací a znovu po poskytnutí konečných informací několik stran zpochybnilo použití cílového zisku ve výši 8,7 %, což byl průměr ziskových rozpětí dosažených výrobním odvětvím Unie v roce 2016 (7,2 %) a 2017 (10,2 %). Strany argumentovaly zejména tím, že Komise uvedla, že rok 2017 byl pro výrobní odvětví Unie výjimečným rokem, a ziskovost tohoto roku by proto byla pravděpodobně zkreslující. Totéž bylo uvedeno v nařízení o zavedení konečných ochranných opatření u výrobků z oceli. Tržní podíl dovozu z dotčených zemí v roce 2017 byl navíc již 25 %, zatímco v roce 2016 byl tržní podíl tohoto dovozu podstatně nižší než v roce 2017 (18,3 %). Komise by proto měla místo toho použít pouze ziskové rozpětí 6 % nebo ziskové rozpětí dosažené v roce 2016. Svaz Eurofer naopak stanovil, že výrobní odvětví Unie ztratilo v roce 2017 významný podíl na trhu (7,3 procentních bodů) ve srovnání s rokem 2016 s ohledem na zvýšenou úroveň dovozu, a že ziskovost 10,2 % dosažená v uvedeném roce nebyla proto výjimečně vysoká a měla by být použita jako cílový zisk.

(233) Komise potvrdila, že použití cílového zisku ve výši 8,7 % je oprávněné z důvodů uvedených ve 331. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Jak je uvedeno v čl. 7 odst. 2c základního nařízení, použitý cílový zisk se stanoví při zohlednění faktorů, jako jsou například míra ziskovosti před zvýšením dovozu z dotčených zemí, míra ziskovosti potřebná na krytí celkových nákladů a investic, výzkumu a vývoje a inovací, jakož i míra ziskovosti očekávaná za běžných podmínek hospodářské soutěže. I když k dovozu z ČLR a Tchaj-wanu již zjevně docházelo, v roce 2017 byl dovoz z Indonésie stále na velmi nízké úrovni ([22]), a proto údaj o zisku za rok 2017 odráží úroveň ziskovosti před zvýšením dovozu ze všech dotčených zemí. Souhrnný podíl dovozu z dotčených zemí na trhu byl 25 % v roce 2017, což je skutečně již významné, a proto je pravděpodobné, že ziskové rozpětí dosažené výrobním odvětvím Unie v uvedeném roce bude oslabeno, tudíž by tento rok mohl být nevhodný pro stanovení příslušného cílového zisku. Jak je však vysvětleno ve 331. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, rok 2017 byl výjimečným

([22]) Indonésie měla v roce 2017 podíl na trhu 0,0014 %, ale v roce 2018 byl podíl na trhu 3,7 %.

rokem, a proto i když by bylo ziskové rozpětí výrobního odvětví Unie oslabeno, bylo stále na dostatečně vysoké úrovni, i když je odvozeno z roku, který plně neodráží běžné podmínky hospodářské soutěže. Komise proto potvrdila, že zahrnutí roku 2017 do rovnice a stanovení cílového zisku na základě průměru zisků v letech 2016 a 2017 je plně v souladu s požadavky čl. 7 odst. 2c základního nařízení.

(234) V návaznosti na poskytnutí konečných informací společnost Marcegaglia tvrdila, že Komise měla stanovit cílovou cenu černých ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli na základě nižšího cílového zisku odrážejícího specifické rysy polotovaru černých ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli na rozdíl od hotových bílých ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli.

(235) Toto tvrzení bylo zamítnuto. Jak je stanoveno ve 30. bodě odůvodnění výše a v 46. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, černé a bílé svitky mají stejné základní fyzikální a chemické vlastnosti, a proto se obojí považuje za dotčený výrobek. Cílový zisk používaný Komisí je proto založen na údajích o zisku u obou, a odráží tak specifické rysy polotovaru černých ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli na rozdíl od hotových bílých ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli.

(236) Eurofer tvrdil, že rozpětí újmy stanovené v prozatímním nařízení bylo podhodnoceno. Eurofer konkrétně předložil nové důkazy, které by měly odůvodnit zvýšení úprav provedených podle čl. 7 odst. 2c a čl. 7 odst. 2d základního nařízení, s odkazem na 332. a 333. bod odůvodnění prozatímního nařízení. Tato tvrzení byla akceptována částečně. V důsledku toho byly úpravy opraveny směrem nahoru, pokud jde o ušlé investice (čl. 7 odst. 2c) u jednoho výrobce v Unii, a rovněž s ohledem na budoucí náklady na dodržování předpisů (čl. 7 odst. 2d) u dvou výrobců v Unii. Po poskytnutí konečných informací byla zopakována dvě tvrzení týkající se jednoho z výrobců zařazených do vzorku, ale nebylo možné přijmout žádné další úpravy.

(237) V návaznosti na poskytnutí konečných informací Eurofer zopakoval své tvrzení, že úpravy cílové ceny výrobního odvětví Unie provedené Komisí podle čl. 7 odst. 2c a čl. 7 odst. 2d základního nařízení byly nedostatečné. Podle jeho názoru by Komise měla zůstat flexibilní a umožnit společnostem předkládat další důkazy na podporu jejich tvrzení, a to i po inspekcích na místě, kdy již tyto informace nelze ověřit.

(238) Toto tvrzení bylo zamítnuto. Většina těchto tvrzení (s výjimkou tvrzení, která byla shledána oprávněnými a částečně přijatými a u nichž byla poskytnuta úprava, jak je vysvětleno v 236. bodě odůvodnění výše), byla vznesena vůbec poprvé až po poskytnutí prozatímních informací, jelikož výrobci zařazeni do vzorku neodpověděli na příslušné otázky v dotazníku ani nevznesli taková tvrzení během inspekcí na místě a nebyl poskytnut žádný objektivní důvod, proč nebyli schopni tyto informace poskytnout včas. Komise proto usoudila, že velmi opožděné podání informací výrobci zařazenými do vzorku, které v mnoha případech obsahovaly zcela nová čísla a tvrzení, které nebylo možné v této fázi šetření ověřit, bylo neodůvodněné.

(239) Pokud jde o úpravy podle čl. 7 odst. 2d základního nařízení týkající se budoucích nákladů v oblasti sociální a oblasti životního prostředí, Eurofer obvinil Komisi ze zaujetí diskriminačního přístupu vůči výrobnímu odvětví Unie, jelikož Komise odmítla použít údaje od jednoho výrobce zařazeného do vzorku na další dva výrobce zařazené do vzorku, přestože u čínského vyvážejícího výrobce, společnosti Zhenshi, Komise vypočítala individuální dumpingové rozpětí pomocí informací dostupných od ostatních vyvážejících výrobců v ČLR.

(240) Toto tvrzení bylo zamítnuto. Eurofer odkazuje na dvě různé situace – výpočet dumpingového rozpětí vyvážejícího výrobce podle čl. 18 odst. 3 a výpočet cílové ceny pro konkrétní společnost – které tedy nejsou srovnatelné. Jak je vysvětleno v 87. až 92. bodě odůvodnění, výpočet běžné hodnoty společnosti Zhenshi byl proveden v souladu s čl. 18 odst. 3 základního nařízení s využitím dostupných údajů pouze pro některé údaje, zatímco pokud jde o cílovou cenu výrobců v Unii nešlo o otázku nedostatečné spolupráce a Komise měla k prokázání svých zjištění veškeré údaje. Dotčené budoucí investice do životního prostředí a provozní náklady se navíc týkaly konkrétní společnosti, tudíž jejich přenesení na jiné společnosti zařazené do vzorku bylo nevhodné.

(241) Eurofer dále tvrdil, že situace ohledně újmy se dále prohloubila po 30. červnu 2019, tj. po skončení období šetření, a že by Komise měla toto zhoršení zohlednit při rozhodování o úrovni konečných opatření. V tomto ohledu Eurofer odkázal na čl. 14 odst. 5, čl. 9 odst. 4 a čl. 7 odst. 2c a odst. 2d základního nařízení. Komise uvedla, že byly provedeny úpravy podle čl. 7 odst. 2c a 2d, jak je uvedeno v 236.**Error! No bookmark name given.** bodě odůvodnění výše a 330. až 334. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Dovoz byl navíc registrován, ale nebyly splněny podmínky pro výběr se zpětnou působností (viz 321. až 325. bod odůvodnění). Komise rovněž zjistila, že

ve světle čl. 9 odst. 4 *po dobu předběžného poskytování informací došlo k dalšímu podstatnému zvýšení dovozu, který jepředmětem šetření,* což by v případě jeho dodržení vyžadovalo zohlednění další újmy vyplývající z takového zvýšení při stanovení rozpětí újmy. Tvrzení bylo proto považováno za neopodstatněné.

(242) S ohledem na výše uvedené změny výpočtů prodeje pod cenou a změny dumpingových rozpětí uvedené ve 178. a 180. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se tabulka v 336. bodě odůvodnění prozatímního nařízení aktualizuje takto:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí (v %)	Rozpětí prodeje pod cenou (v %)
Tchaj-wan	Yieh United Steel Co. a Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	4,1	24,2
Tchaj-wan	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4
Tchaj-wan	Všechny ostatní společnosti	7,5	24,2

(243) Jelikož s ohledem na přezkoumání rozpětí postačujícího k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie v případě Tchaj-wanu nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 330. až 336. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6.2. **Přezkoumání rozpětí postačujícího k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie v případě Indonésie a ČLR**

6.2.1. *Prodej pod cenou a srovnání rozpětí prodeje pod cenou a dumpingového rozpětí*

(244) S odkazem na rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 ve věci T-301/16 Jindal Saw Ltd a Jindal Saw Italia SpA v. Evropská komise (dále jen rozsudek „Jindal Saw“) ([23]) čínský vývozce, společnost FSS, tvrdil, že srovnání mezi vývozními cenami a prodejními cenami výrobního odvětví Unie nemuselo být dosaženo na stejné obchodní úrovni, jelikož výrobci v Unii obvykle prodávali prostřednictvím dceřiných společností (tj. přidružených podniků). V tomto ohledu společnost FSS požádala o poskytnutí dalších podrobností o výpočtu rozpětí újmy. Pokud jde o toto tvrzení, Komise upřesňuje, že kvůli výpočtu rozpětí cenového podbízení byl zohledněn pouze prodej výrobců v Unii nezávislým podnikům. Pokud jde o výpočty prodeje pod cenou, prodejní ceny výrobního odvětví Unie nebyly použity, protože cílové ceny vycházely z výrobních nákladů výrobců zařazených do vzorku. Kromě toho žádné další informace ze spisu neukazovaly na potřebu uplatnění jakékoli úpravy úrovně obchodu. A konečně, Komise nesmí poskytnout informace týkající se podkladových údajů získaných od výrobců v Unii, protože tyto údaje jsou ve smyslu článku 19 základního nařízení důvěrné.

(245) Po poskytnutí prozatímních informací a po poskytnutí konečných informací společnost STSS tvrdila, že při srovnání jejích prodejních cen s prodejními cenami výrobního odvětví Unie by Komise neměla odečítat prodejní, správní a režijní náklady a zisk jejího dovozce ve spojení, protože by to bylo v rozporu s rozsudkem Jindal Saw, jak potvrzuje rozsudek Tribunálu ze dne 2. dubna 2020 ve věci T-383/17 Hansol Paper Co. Ltd. v. Evropská komise (dále jen rozsudek „Hansol Paper“) ([24]).

(246) Komise toto tvrzení zamítla. Co se týče prvků, které mají být při výpočtu cenového podbízení zohledněny (zejména vývozní ceny), musí Komise určit první bod, v němž dochází (nebo může docházet) mezi výrobci v Unii na trhu Unie k hospodářské soutěži. Tímto bodem je v podstatě nákupní cena prvního dovozce, který není ve spojení, jelikož tato společnost má v zásadě možnost najít si dodavatele ve výrobním odvětví Unie, nebo mezi zahraničními dodavateli.

([23]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=CS&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

([24]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=224910&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=14412714

(247) V tomto případě nelze dovozní cenu u některých vývozních prodejů brát v nominální hodnotě, protože vyvážející výrobce a dovozce jsou ve spojení. Proto v zájmu stanovení spolehlivé dovozní ceny za běžných tržních podmínek musí být tato cena vypočtena za použití ceny dalšího prodeje dovozce, který je ve spojení, účtované prvnímu nezávislému odběrateli jakožto výchozího bodu. Pro tuto rekonstrukci jsou relevantní pravidla pro výpočet vývozní ceny uvedená v čl. 2 odst. 9 základního nařízení, která se použijí analogicky, stejně tak, jak jsou relevantní pro stanovení vývozní ceny pro účely dumpingu. Analogické použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení umožňuje dospět k ceně, která je plně srovnatelná s cenou, která se používá při zkoumání prodejů odběratelům, kteří nejsou ve spojení, a je rovněž srovnatelná s prodejní cenou výrobního odvětví Unie.

(248) Za účelem spravedlivého srovnání je proto opodstatněné odečíst od ceny dalšího prodeje odběratelům, kteří nejsou ve spojení, prodejní, režijní a správní náklady a zisk dovozce, který je ve spojení, a dospět tak ke spolehlivé ceně. ([25])

(249) Takový odpočet musí být rovněž použit při výpočtu prodeje pod cenou. Cílová cena výrobního odvětví Unie ve skutečnosti vychází z jeho výrobních nákladů plus cílového zisku, aniž by se bralo v úvahu, zda se poté prodává v Unii odběratelům ve spojení nebo nezávislým odběratelům, a proto musí být porovnána s cenou vývozu CIF (cenou včetně vyložení a cla), která z podstaty věci nezahrnuje prodejní, správní a režijní náklady a zisk dovozců ve spojení v Unii.

(250) V návaznosti na poskytnutí prozatímních informací společnost FSS uvedla, že jelikož 32 % jejího vyváženého objemu představovalo výrobky s kontrolními čísly, které nebyly prodány výrobci v Unii zařazenými do vzorku, a nebyly proto zahrnuty do výpočtů cenového podbízení a prodeje pod cenou, byly by tyto výpočty v rozporu s rozsudkem Tribunálu ze dne 24. září 2019 ve věci T-500/17 Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd. v. Evropská komise (dále jen rozsudek „Hubei Xinyegang“), bod 74 ([26]). Společnost STSS předložila podobné tvrzení vzhledem k 8 % jejího objemu prodeje v Unii. Tato tvrzení byla zopakována po poskytnutí konečných informací.

(251) Komise tato tvrzení zamítla. Zaprvé, rozsudek *Hubei Xinyegang* je projednáván v rámci odvolání před Soudním dvorem. Zjištění rozsudku týkající se otázky, která je předmětem tohoto tvrzení, proto nejsou konečná. Zadruhé, Komise uvedla, že při posuzování rozpětí cenového podbízení a prodeje pod cenou představují modely vyvážené do Unie z dotčených zemí referenční základ pro srovnání. Spočívá v povaze srovnání vývozního prodeje vyvážejících výrobců s prodejem výrobního odvětví Unie, kdy ne všechny vyvážené modely byly prodány výrobním odvětvím Unie. V tomto případě byla míra shody 84 % u všech vyšetřovaných čínských vyvážejících výrobců, což Komise považovala za dostatečné k zajištění širokého a spravedlivého srovnání vyvážených modelů a modelů prodávaných výrobním odvětvím Unie. Zatřetí, základní nařízení nevyžaduje, aby Komise provedla analýzu cen u každého typu výrobku zvlášť. Právním požadavkem je spíše určení na úrovni obdobného výrobku. Nakonec Komise dospěla k závěru, že všechna kontrolní čísla výrobků jsou součástí dotčeného výrobku a navzájem si alespoň do určité míry konkurují. Procentní podíl vývozu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, který nebyl prodán výrobním odvětvím Unie, proto nepředstavuje samostatnou kategorii dotčeného výrobku, nýbrž plně konkuruje zbývajícím třídám, u nichž byla nalezena shoda.

(252) S odkazem na bod 71 rozsudku *Hubei Xinyegang*, společnost STSS zjistila, že objemy prodeje vzorku výrobního odvětví Unie použité pro výpočty cenového podbízení a prodeje pod cenou nepředstavovaly celkový prodej obdobného výrobku výrobního odvětví Unie stranami zařazenými do vzorku. Tvrdila, že to vzhledem k bodu 71 tohoto rozsudku není povoleno. Jak je uvedeno výše v 250. bodě odůvodnění, proti tomuto rozsudku je podán opravný prostředek. Pokud jde o podstatu, Komise uvedla, že nemůže do srovnání přidat prodej výrobků výrobního odvětví Unie s určitými kontrolními čísly, které nejsou prodávány vyvážejícími výrobci. Aby bylo zajištěno skutečné spravedlivé srovnání, Komise srovnávala obdobné, a tak nezohledňovala modely spadající pod definici výrobku a prodávané výrobním odvětvím Unie, které však společnost STSS nevyvážela. Zadruhé, jak již bylo zmíněno v předchozím bodě odůvodnění, základní nařízení nevyžaduje, aby Komise provedla analýzu cen u každého typu výrobku zvlášť. Právním požadavkem je spíše určení na úrovni obdobného výrobku. Zatímco kontrolní čísla výrobků jsou používána jako výchozí bod pro takové posouzení, neznamená to, že výrobky s různými kontrolními čísly si nekonkurují. Skutečnost, že některá kontrolní čísla výrobků výrobního odvětví Unie nebyla srovnávána

([25]) V každém případě byla výše prodeje uskutečněného společností STSS prostřednictvím jejího dovozce ve spojení velmi malá, takže dopad úpravy vývozní ceny v souladu s čl. 2 odst. 9 na rozpětí cenového podbízení byl zanedbatelný.

([26]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=218162&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=-first&part=1&cid=14413842

s dovozem do Unie ze strany společnosti STSS, tedy neznamená, že nejsou vystavena cenovému tlaku ze strany tohoto dovozu. Zatřetí, Komise dále zdůraznila, že objemy prodeje výrobního odvětví Unie odpovídajících výrobků s kontrolními čísly, které se používají při výpočtech týkajících se společnosti STSS, představovaly přibližně dvojnásobný objem prodeje společnosti STSS na trhu Unie, a je proto do značné míry reprezentativní. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

(253) Indonéská vláda zpochybňovala, zda jsou dovozní ceny a prodejní ceny výrobního odvětví Unie, pokud jde o sortiment výrobků, srovnatelné. Komise objasnila, že výpočty rozpětí cenového podbízení a prodeje pod cenou byly založeny na srovnání, které zohledňuje výrobky s kontrolními čísly, což zajišťuje, že jsou srovnávány pouze obdobné výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení. V každém případě dovoz z dotčených zemí konkuruje všem výrobkům prodávaným výrobním odvětvím Unie a neexistují žádné důkazy o tom, že malá část celkového dovozu, kterou nelze přímo srovnat s typy výrobků prodávaných výrobci v Unii zařazenými do vzorku, není schopna vyvíjení konkurenčního tlaku na výrobní odvětví Unie.

(254) Po změnách dumpingových rozpětí, jak jsou vysvětleny v oddíle 3 výše, a změnách rozpětí pro prodej pod cenou, jak jsou vysvětleny v oddíle 6.1 výše, byla tabulka v 337. bodě odůvodnění prozatímního nařízení aktualizována takto:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí (v %)	Rozpětí prodeje pod cenou (v %)
Indonésie	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3
ČLR	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	106,5	19,0
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	57,1	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	87,3	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3	17,5
	Všechny ostatní společnosti	106,5	19

6.2.2. *Zkreslení na trhu surovin*

a) Indonésie

(255) Jelikož ohledně existence zkreslení na trhu surovin v Indonésii a podílu zkreslených surovin na nákladech na výrobu výrobku, který je předmětem šetření, nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 342. až 346. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

b) ČLR

(256) V návaznosti na poskytnutí prozatímních zjištění předložili dva čínští vyvážející výrobci požadavky týkající se použití a zjištění Komise podle čl. 7 odst. 2a základního nařízení. Komise přijala jedno tvrzení a zbytek zamítla, jak je vysvětleno v následujících bodech odůvodnění. Komise navíc opravila administrativní chybu týkající se jednoho čínského vyvážejícího výrobce, která však na zjištění neměla žádný dopad ([27]).

(257) Jeden čínský vyvážející výrobce tvrdil, že při srovnání cenového rozdílu mezi referenční cenou a skutečnou kupní cenou zkreslené suroviny touto společností (jak je stanoveno v čl. 7 odst. 2a druhém pododstavci) porovnala Komise tyto ceny při různých dodacích podmínkách, které vedly k umělému vyššímu rozdílu mezi těmito dvěma cenami.

([27]) Komise vysvětlila dotčenému vyvážejícímu výrobci podrobnosti této administrativní chyby ve zvláštním dokumentu.

(258) Komise s tímto tvrzením souhlasila a výpočet odpovídajícím způsobem upravila. Komise poskytla revidovaný výpočet v konkrétním sdělení dotčené společnosti. Tato změna však nezměnila zjištění, že cena surovin byla podstatně nižší ve srovnání s nezkreslenou referenční cenou.

(259) Dva čínští vyvážející výrobci tvrdili, že při výpočtu hmotnosti jedné ze surovin z celkových výrobních nákladů nezvolila Komise za účelem zjištění, zda bylo dosaženo prahové hodnoty 17 %, vhodného jmenovatele. Tyto společnosti tvrdily, že Komise vyloučila z výrobních nákladů prodejní, správní a režijní náklady, čímž uměle zvýšila váhu této suroviny nad rámec výrobních nákladů společností. Tyto společnosti tvrdily, že Komise měla prodejní, správní a režijní náklady přidat ke jmenovateli.

(260) Komise uvedla, že je nesporné, že čl. 7 odst. 2a odkazuje na výrobní náklady dotčeného výrobku jako na hodnotu, která musí být při výpočtu použita (jako jmenovatel). Komise rovněž připomněla, že pojem výrobní náklady v základním nařízení nezahrnuje prodejní, správní a režijní náklady. Toto je podpořeno výkladem čl. 2 odst. 3 základního nařízení, který stanoví, že „běžná hodnota obdobného výrobku se určí na základě výrobních nákladů v zemi původu s připočtením přiměřené částky pro prodejní, správní a režijní náklady (…)“.

(261) Podle názoru Komise je tedy zřejmé, že jmenovatel použitý při použití ustanovení čl. 7 odst. 2a, tj. výrobní náklady, by neměl zahrnovat prodejní, správní a režijní náklady. V souladu s tím tedy Komise toto tvrzení zamítla.

(262) Zadruhé, dva vyvážející výrobci zpochybnili skutečnost, že Komise použila nezkreslené náklady na danou surovinu jako čitatele (vynásobené spotřebovaným množstvím) na jedné straně a skutečné výrobní náklady jako jmenovatele na straně druhé. Tyto společnosti tedy tvrdily, že tento přístup zkreslil výpočet, a proto požadovaly, aby Komise odpovídajícím způsobem revidovala tento aspekt výpočtu porovnáním nezkreslených hodnot jak v čitateli, tak ve jmenovateli.

(263) V tomto ohledu Komise připomněla, že znění příslušného právního ustanovení je jasné: „Pro účely tohoto nařízení musí každá jednotlivá surovina, bez ohledu na to, zda je nezpracovaná nebo zpracovaná, včetně energie, u níž se zjistí zkreslení, představovat nejméně 17 % výrobních nákladů dotčeného výrobku. Pro účely tohoto výpočtu se použije nezkreslená cena suroviny na reprezentativních mezinárodních trzích.“

(264) Komise proto s použitím nezkreslené hodnoty dotčených surovin jako čitatelů a použitím skutečných výrobních nákladů společností jako jmenovatele toto ustanovení základního nařízení použila řádně.

(265) Dva čínští vyvážející výrobci zařazení do vzorku vznesli další požadavky týkající se použití čl. 7 odst. 2a, které se týkaly záležitosti vztahující se na konkrétní společnost. V souladu s tím a za účelem zachování důvěrnosti jejich údajů se Komise podrobně zabývala jejich tvrzeními v rámci individuálního sdělení. V každém případě byly tyto další připomínky zamítnuty.

(266) Nakonec Komise posoudila konkrétní situaci čínského vyvážejícího výrobce, u níž kvůli nedostatečné spolupráci nemohla ověřit příslušné informace nezbytné k provedení řádného posouzení podle čl. 7 odst. 2a ([28]). V této souvislosti se Komise uchýlila k použití článku 18 základního nařízení. Komise se proto domnívala, že zjištění učiněná ohledně dvou čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, tj. existence zkreslení surovin v souladu s ustanoveními čl. 7 odst. 2a, která byla založena na ověřených informacích, by se měla vztahovat i na tuto společnost.

(267) Jelikož ohledně existence zkreslení surovin v ČLR a podílu zkreslených surovin na výrobních nákladech výrobku, který je předmětem šetření, nebyly vzneseny další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 347. až 350. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

([28]) Komise nemohla ověřit základní údaje, nemohla tedy provést řádnou analýzu. Neověřená data vyplývající z nedostatečné spolupráce zahrnovala mimo jiné režijní náklady a tedy celkové výrobní náklady.

6.2.3. *Zájem Unie podle čl. 7 odst. 2b základního nařízení*

6.2.3.1. Volné kapacity v zemi vývozu

(268) Jelikož s ohledem na existenci volných kapacit v ČLR a Indonésii nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 352. až 353. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6.2.3.2. Hospodářská soutěž na trhu surovin

(269) Jelikož s ohledem na hospodářskou soutěž na trhu surovin nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 354. až 357. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6.2.3.3. Dopad na dodavatelské řetězce společností v Unii

(270) Po poskytnutí prozatímních informací Eurofer tvrdil, že Komise neposkytla ucelené vysvětlení svého závěru, jelikož provedla test týkající se dopadu na dodavatelské řetězce společností v Unii pod nadpisem „Zájem uživatele", čímž se dopustila nesprávného právní posouzení. Eurofer dále tvrdil, že Komise smíchala dva testy zájmu Unie: test zájmu Unie podle čl. 7 odst. 2b a test podle článku 21 základního nařízení. Eurofer toto tvrzení po poskytnutí konečných informací zopakoval a tvrdil, že Komise neprávem provedla test zájmu Unie podle článku 21 před testem podle čl. 7 odst. 2b.

(271) Tato tvrzení byla shledána neopodstatněnými. Čl. 7 odst. 2b základního nařízení stanoví, že „*Pokud může Komise na základě všech předložených informací jednoznačně konstatovat, že je v zájmu Unie určit výši prozatímních cel v souladu s odstavcem 2a tohoto článku, odstavec 2 tohoto článku se nepoužije. Komise aktivně získává informace od zúčastněných stran, které jí umožní určit, zda se použije odstavec 2 nebo odstavec 2a tohoto článku. Komise v této souvislosti přezkoumá všechny relevantní informace, jako například volné kapacity v zemi vývozu, hospodářskou soutěž na trhu surovin nebo dopad na dodavatelské řetězce společností v Unii. Při nedostatku spolupráce může Komise konstatovat, že v zájmu Unie je použít odstavec 2a tohoto článku. Při provádění testu zájmu Unie podle článku 21 se této otázce věnuje zvláštní pozornost*".

(272) Poslední věta tohoto ustanovení obsahuje konkrétní odkaz na článek 21 základního nařízení. Na základě příslušného posouzení zájmu Unie podle článku 21 základního nařízení provedeného v prozatímním nařízení bylo zjištěno, že hlavní dopad na dodavatelské řetězce bude pociťován na úrovni uživatelů. Jak je uvedeno v 358. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, možný dopad na dodavatelské řetězce společností Unie stanovený v čl. 7 odst. 2b základního nařízení byl s ohledem na významný rozdíl mezi rozpětím dumpingu a újmy pro země vývozu posouzen v rámci testu zájmu Unie podle článku 21 základního nařízení. Komise tyto testy v žádném případě nesmíchala. Analýza dopadu na dodavatelské řetězce podle čl. 7 odst. 2b základního nařízení spíše nutně zohledňuje informace předložené uživateli, které se rovněž běžně používají v rámci zájmu Unie podle článku 21 základního nařízení. Komise proto zamítla připomínky svazu Eurofer a potvrdila, že příslušné testy zájmu Unie byly správně použity jak podle čl. 7 odst. 2b, tak podle článku 21 základního nařízení.

(273) V zásadě Eurofer tvrdil, že dotčený uživatel, na kterém byla analýza postavena, by mohl nahradit dovoz z Číny dovozem z mnoha jiných zdrojů, včetně z Indonésie a Tchaj-wanu, pokud by clo na čínský dovoz na úrovni dumpingu bylo omezující.

(274) Komise toto tvrzení posoudila a zjistila, že v nominální hodnotě může tento uživatel skutečně nahradit svůj dovoz z Číny nákupy od [1–2] ([29]) výrobců v Unii. Ostatní výrobci v Unii měli rovněž značné volné kapacity, ale dotyčného uživatele během posuzovaného období téměř nezásobovali. Na základě dovozních toků během posuzovaného období se mohou vyskytnout příležitosti pro získávání zdrojů i v dalších třetích zemích, zejména v Korejské republice a Jižní Africe. Na tomto základě však byly potenciální objemy dovozu z těchto zemí omezené a v současné době jsou přinejmenším dovozy z Korejské republiky omezeny aktuálně platnými ochrannými opatřeními ([30]). Pokud jde o dovoz z Indonésie a Tchaj-wanu, Komise uvedla, že důležitý uživatel skutečně získal zdroje nejen z Číny, ale také z Indonésie. To však neznamená, že přechod z jednoho zdroje na druhý je jednoduchý a přímý. Komise poznamenala, že dotčený výrobek sestává z mnoha různých kontrolních čísel výrobku. Navíc potřeba tohoto uživatele reorganizovat hodnotové řetězce s cílem odrazit dopad opatření založených na rozpětí

([29]) Přesné údaje nelze bez sdělení důvěrných informací poskytnout. Rozpětí se na základě informací poskytnutých zúčastněnými stranami v tomto šetření považuje za přesné.

([30]) Jižní Afrika byla počínaje dnem 15. listopadu 2018 vyloučena z působnosti opatření na ochranu oceli v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2018/1712 ze dne 13. listopadu 2018, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2018/1013, kterým se zavádějí prozatímní ochranná opatření týkající se dovozu určitých výrobků z oceli (Úř. věst. L 286, 14.11.2018, s. 17).

újmy a vzhledem k pravděpodobnému dopadu těchto opatření na ziskovost Komise neshledala, že by bylo oprávněné vystavit tohoto uživatele dalším nejistotám uložením opatření na úrovni dumpingových rozpětí. Dotčený uživatel je proto pravděpodobně schopen diverzifikovat a upravit své zdroje pouze v omezené míře. Za takových okolností by Komise nemohla důvodně tvrdit, že povinnosti na vyšší úrovni by tohoto uživatele nepřiměřeně nepoškodily, protože tyto povinnosti pravděpodobně znemožní podnikatelské činnosti tohoto uživatele.

(275) Po poskytnutí konečných informací Eurofer připomněl, že Jižní Afrika od 15. listopadu 2018 nepodléhá ochranným opatřením a od 1. července 2020 nejsou již stanoveny pro ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli kvóty pro jednotlivé země, ale spíše celkové kvóty, které výrobcům umožňují získávat značné objemy ze zemí, kterých se individuální opatření netýkají. Tato úprava by zajistila, aby uživatelé v Unii měli v případě potřeby dostatečnou flexibilitu pro změnu původu dodávek. Komise souhlasila s touto skutečností, která však není vhodná ke změně výsledků výše uvedené analýzy, která je založena na skutečných údajích pocházejících z období šetření, přičemž dále zohlednila úrovně cel uložených podle tohoto nařízení.

(276) Svaz Eurofer opakovaně kritizoval, co je podle jeho názoru příliš zjednodušujícím hodnocením dopadu opatření na finanční situaci uživatele, protože bylo prováděno za stálých zdrojů, objemů a cen, a předpokládalo situaci, kdy by uživatel udržel své dodavatelské řetězce beze změny i přes to, že je výrobek dostupný z několika dalších zdrojů, včetně od výrobců v Unii za nižší ceny, a aniž by přenesl část zvýšení nákladů na své následné odběratele. To podle názoru Eurofer nebylo účelem testu zájmu Unie.

(277) Komise objasnila, že analýza, kterou provedla a kterou sama popsala jako nejhorší možný scénář v prozatímním nařízení (bod 373 odůvodnění), je v dané situaci nejvhodnějším přístupem. Aby toto posouzení bylo spolehlivé, musí být provedeno na základě skutečných údajů pocházejících z období šetření, přičemž se navíc zohlední úroveň cel uložených podle tohoto nařízení. Ve skutečnosti, jak Eurofer zdůraznil, lze normálně očekávat, že část zvýšení nákladů bude přenesena na odběratele – dopad se tedy zdá být nadhodnocen. Neznámé však je, kolik z navýšení nákladů lze na tuto úroveň přenést. V současné situaci je jistě velký přenos diskutabilní, jelikož hlavními konkurenty uživatele jsou stejní výrobci ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli v Unii. Pokud by statická analýza mohla nadhodnotit dopad cla, protože nepředpokládá žádné zvýšení obratu, jak bylo vysvětleno, mohla by současně podcenit negativní dopad cla, protože statické předpoklady Komise rovněž naznačovaly, že u nákladů na nákupy výrobního odvětví Unie, které je v tomto případě hlavním dodavatelem pro dotčeného uživatele, nedojde k nárůstu. Komise dále objasnila, že vytváření předpokladů, pokud jde o změnu vzorců zdrojů, je v daném případě rovněž nevhodné, protože, jak je vysvětleno ve 274. bodě odůvodnění výše, je dotčený uživatel v tomto ohledu z různých důvodů pravděpodobně omezen ve svých možnostech. Jakákoli odchylka od metodiky použité Komisí za těchto okolností by proto učinila analýzu spekulativnější.

(278) Celkově tedy Komise měla za to, že nejbezpečnějším přístupem k odhadu dopadu opatření na dotčeného uživatele nebylo předvídání změn na straně obratu ani na straně nákladů, pokud jde o nákupy ze zemí, na které se opatření nevztahují.

(279) A konečně, pokud jde o žádost svazu Eurofer o sdělení podstatných skutečností, na nichž je založeno posouzení provedené ohledně situace ziskovosti dotyčného uživatele, Komise zjistila, že takové informace nelze poskytnout, protože podkladové údaje jsou ze své podstaty důvěrné ve smyslu článku 19 základního nařízení. Po poskytnutí konečných informací však Komise podle čl. 7 odst. 2 základního nařízení poskytla svazu Eurofer shrnutí analýzy dopadů navrhovaných opatření s informacemi, které nebyly důvěrné. Jelikož se toto sdělení týkalo pouze dopadu opatření na navrhované úrovni, Eurofer na toto sdělení odpověděl závěrem, že Komise tedy neanalyzovala dopad opatření podle čl. 7 odst. 2a základního nařízení. Komise toto tvrzení rozhodně odmítla. Komise skutečně dospěla k závěru, že opatření na úrovních vyšších, než které stanoví čl. 7 odst. 2, nebudou v souladu se zájmem Unie podle čl. 7 odst. 2b s ohledem na již závažné důsledky opatření s použitím pravidla nižšího cla, jak je shrnuto v 274. bodě

odůvodnění výše. Proto nepovažovala za vhodné zveřejnit výpočet dopadu opatření podle čl. 7 odst. 2a, který skutečně provedla. Navíc, zatímco platné sazby pro ČLR a Indonésii se měnily v souladu s poskytnutými dumpingovým rozpětím, tento výpočet se řídil stejnou metodikou jako poskytnutý spis.

(280) Eurofer dále tvrdil, že dopad na ziskovost jediného uživatele by byl méně negativní, než předpokládá Komise, avšak v každém případě méně závažný než dopad nižších antidumpingových cel na celé výrobní odvětví Unie. Eurofer upřesnil, že dotyčný uživatel by měl být schopen vyrovnat se se zvýšením nákladů a že jeho činnosti týkající se dotčeného výrobku byly jen malou částí jeho podnikání, a že by proto nebyl nepřiměřeně ovlivněn, pokud by byla stanovena opatření v souladu s čl. 7 odst. 2a. Pro doložení tohoto tvrzení Eurofer vypočítal, že pokud by byl použit čl. 7 odst. 2a, dopad na náklady tohoto uživatele by byl „okrajový" a „menší než 2 %". Eurofer tvrdil, že divize uhlíkové oceli tohoto uživatele významně převažovala (až 9krát) nad divizí nerezavějící oceli, a uvedla, že v testu zájmu Unie je třeba zohlednit pouze aktivity spojené s výrobou materiálu válcovaného za studena (a navazujícími výrobky divize nerezavějící oceli). Dotčeným uživatelem je diverzifikovaná společnost, jejíž finanční životaschopnost se nespoléhala pouze na výrobu navazujících výrobků, kterými jsou ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli. Jelikož přidaná hodnota aktivit uživatele týkající se nerezavějící oceli byla nízká, musela se společnost, aby dosáhla zisku, ve velké míře spoléhat na nejlevnější možné vstupy (černé svitky). S odkazem na 377. bod odůvodnění prozatímního nařízení Eurofer rovněž požádal Komisi, aby sdělila podstatné skutečnosti, na nichž je založeno posouzení provedené ohledně situace ziskovosti daného uživatele.

(281) Tato tvrzení byla zamítnuta. Komise zjistila, že výpočty svazu Eurofer byly chybné, a stanovila, že příslušná společnost uživatele představovala [20 až 30] % ([31]) obratu dosaženého celou skupinou, do které patřila. Na základě ověřených informací Komise stanovila, že v období šetření zisk tohoto uživatele na výrobcích obsahujících ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli činil [1 až 4] % ([32]). Pokud by všechny příslušné činitele (zejména zdroje, objemy a ceny před nákupními cly a obrat dosažený u navazujících výrobků) zůstaly ve srovnání s obdobím šetření nezměněny, přineslo by uložení konečných cel na úrovni nižšího cla provozní výsledek uživatele (který zahrnoval také výrobky na bázi uhlíkové oceli), který by byl na hranici rentability (a [-2 až -5] % ([33]) u výrobků obsahujících ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli).

(282) Komise nevyloučila, že dotyčný uživatel, který zaměstnává [500–700] ([34]) zaměstnanců na plný úvazek v segmentu výrobků se ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli, bude schopen diverzifikovat a upravit své zdroje a využít svou tržní sílu, a že tedy takový dopad nižšího cla bude pravděpodobně částečně zmírněn. Komise však dospěla k závěru, že v souladu s výše uvedenou analýzou by cla na vyšší úrovni, než je rozpětí prodeje pod cenou, tomuto důležitému uživateli nepatřičně uškodila.

(283) V návaznosti na další konečné poskytnutí informací Eurofer rovněž tvrdil, že by Komise měla zveřejnit přesné typy výrobků zahrnuté do posouzení týkající se ziskovosti skupiny výrobků se ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli. Podle svazu Eurofer by tyto informace neměly důvěrnou povahu, vzhledem k tomu, že uživatel publikoval katalogy svých výrobků. To by svazu Eurofer umožnilo posoudit, zda jsou všechny posuzované výrobky relevantní pro posouzení, zda byly ceny těchto výrobků přímo ovlivněny náklady na ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli a zda by navrhovaná opatření ohledně těchto výrobků nevedla k dalším výnosům. Komise dospěla k závěru, že tvrzení svazu Eurofer nebylo oprávněné, a mohla by odhalit některé důvěrné údaje, pokud jde o uživatele. Zaprvé, Komise zdůraznila, že další poskytnutí informací jasně ukázalo, že pouze dodatečné náklady vzniklé kvůli navrhovaným clům na nákupy ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli uživatele, podle metodiky vysvětlené ve 371. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a 277. bodě odůvodnění výše a která byla představena v dalším sdělení, byly přidány k nákladům na výrobky v této skupině výrobků. Nelze tedy dojít k nadhodnocení dodatečných nákladů (a tedy nepříznivému dopadu na ziskovost), pokud by Komise do tohoto segmentu zahrnula výrobky, které nebyly vyrobeny ze ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli. Zadruhé Komise upřesnila, že dotčené posouzení bylo

([31]) Přesné údaje nelze bez sdělení důvěrných informací poskytnout. Rozpětí se na základě informací poskytnutých zúčastněnými stranami v tomto šetření považuje za přesné.

([32]) Přesné údaje nelze bez sdělení důvěrných informací poskytnout. Rozpětí se na základě informací poskytnutých zúčastněnými stranami v tomto šetření považuje za přesné.

([33]) Přesné údaje nelze bez sdělení důvěrných informací poskytnout. Rozpětí se na základě informací poskytnutých zúčastněnými stranami v tomto šetření považuje za přesné.

([34]) Přesné údaje nelze bez sdělení důvěrných informací poskytnout. Rozpětí se na základě informací poskytnutých zúčastněnými stranami v tomto šetření považuje za přesné.

provedeno nejkomplexnějším způsobem, tj. zahrnovalo pouze prodej všech navazujících výrobků vyrobených ze ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli dotčeným uživatelem. Obrat vytvořený těmito výrobky představoval podstatnou část obratu dotčeného uživatele (nikoli skupiny, do které náležel). Specifické informace o výrobku týkající se uživatele, včetně jeho navazujících výrobků vyrobených ze ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli, jsou k dispozici prostřednictvím volně dostupných zdrojů, včetně publikovaných katalogů. Komise proto dospěla k závěru, že svazu Eurofer byly poskytnuty všechny příslušné informace k tomu, jak Komise odhadovala dopad opatření na ziskovost uživatele, pokud jde o skupinu výrobků ze ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli. Žádost byla proto zamítnuta.

(284) Eurofer dále tvrdil, že sdělení neobsahovalo žádné údaje o úrovni celkového zisku uživatele bez cel („zisk dotčeného uživatele byl (%)“). Tyto informace by však pomohly posoudit dopad cel na uživatele. Pokud jde o další skutečné nebo teoretické informace o zisku, mohly by být poskytnuty ve formě minimálních a maximálních hodnot, aby byla zachována důvěrnost údajů. Vzhledem k tomu, že tyto informace chybí, žadatel získal podezření, že dopad cel na „skupinu výrobků ze ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli“ na celkový zisk uživatele by mohl být zanedbatelný.

(285) Toto tvrzení muselo být zamítnuto. Komise připomněla, že nesmí být ohrožena zásada ochrany důvěrnosti informací poskytovaných stranami v řízení o ochraně obchodu. V daném případě by poskytnutí informace o ziskovém rozpětí uživatele (který rovněž konkuruje výrobnímu odvětví Unie na navazujících trzích) mohlo poškodit oprávněné obchodní zájmy uživatele, i když by bylo vyjádřeno ve formě minimálních a maximálních hodnot.

(286) Pokud jde o dopad na dodavatelské řetězce, Eurofer rovněž tvrdil, že by neměl být podporován obchodní model dotčeného uživatele, který je založen na nákupech ze zemí s nízkými náklady (kterými jsou často i znečišťovatelé) s omezenou přidanou hodnotou. V tomto ohledu Komise zdůraznila, že podle základního nařízení lze ekologickou stopu dovozu výrobku, který je předmětem šetření, řešit pouze v omezené míře, zejména úpravou cílové ceny výrobního odvětví Unie podle čl. 7 odst. 2d základního nařízení. Tyto úpravy byly v rámci současného šetření provedeny, jak je vysvětleno ve 333. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a potvrzeny ve 236. bodě odůvodnění výše. Pokud jde o obchodní model uživatele, Komise rovněž uvedla, že uživatel získává řadu výrobků ve velkých objemech od výrobců v Unii, což platí i pro ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli. Kromě toho hraje důležitou roli na navazujících trzích se ZTV plechy a výrobky z nerezavějící oceli, kde je jediným významným neintegrovaným evropským výrobcem.

(287) Eurofer nakonec tvrdil, že Komise nemůže omezit svůj závěr o dopadu na dodavatelské řetězce na dopad na jednoho uživatele, ale že by měla provést své posouzení u všech uživatelů jako celku, bez ohledu na to, zda dotyčný výrobek dovážejí nebo obdobný výrobek kupují na domácím trhu či nikoli. Komise toto tvrzení zamítla. Samotný dotčený uživatel představoval [30 až 40] % ([35]) spotřeby na volném trhu se ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli během období šetření, zatímco jediný další spolupracující uživatel představoval méně než 10 % spotřeby. Vzhledem k důležitosti dotčeného uživatele a jeho jedinečnému postavení v rámci uživatelského odvětví proto Komise tvrdila, že stanovení cel v souladu s čl. 7 odst. 2a základního nařízení by mělo celkově zjevně nepříznivý dopad na dodavatelské řetězce společností Unie.

(288) Po poskytnutí konečných informací Eurofer tvrdil, že Komise neprokázala, že zjištění týkající se dotyčného uživatele lze rozšířit i na uživatele, kteří nespolupracovali. Jak však bylo uvedeno v 287. bodě odůvodnění, dotyčný uživatel představoval [30 až 40] % ([36]) spotřeby ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli na volném trhu. Rovněž představoval [60 až 70] % ([37]) dovozu ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli z dotčených zemí. Je proto oprávněné připisovat zjištěním týkajícím se tohoto uživatele značnou váhu při analýze dopadu vyšších cel na dodavatelský řetězec, i když je to pouze jedna strana.

([35]) Přesné údaje nelze bez sdělení důvěrných informací poskytnout. Rozpětí se na základě informací poskytnutých zúčastněnými stranami v tomto šetření považuje za přesné.

([36]) Přesné údaje nelze bez sdělení důvěrných informací poskytnout. Rozpětí se na základě informací poskytnutých zúčastněnými stranami v tomto šetření považuje za přesné.

([37]) Přesné údaje nelze bez sdělení důvěrných informací poskytnout. Rozpětí se na základě informací poskytnutých zúčastněnými stranami v tomto šetření považuje za přesné.

6.2.3.4. Připomínky k prozatímnímu závěru ohledně testu zájmu Unie podle čl. 7 odst. 2b

(289) V prozatímním nařízení dospěla Komise k závěru, že není v zájmu Unie stanovit úroveň opatření na úrovni dumpingu s ohledem na neúměrně nepříznivý dopad, který by to pravděpodobně mělo na dodavatelské řetězce společností Unie.

(290) Následně po poskytnutí prozatímních informací Eurofer tvrdil, že by Komise neměla uplatňovat pravidlo nižšího cla a postupovat v souladu s čl. 7 odst. 2a základního nařízení. Eurofer se dovolával toho, že na základě testu zájmu Unie by měl zájem všech výrobců v Unii převažovat nad zájmem jediného uživatele. Tvrdil, že dvě podstatná zkreslení na trhu surovin v Číně a pět v Indonésii odůvodňovalo stanovení cla na úrovni dumpingových rozpětí. Rovněž zmínil významné volné kapacity v zemích vývozu a to, že pouze v Indonésii svaz Eurofer odhaduje, že celková kapacita v odvětví nerezavějící oceli (tj. nejen výrobek, který je předmětem šetření), do roku 2025 přesáhne 10 milionů tun, což překročí téměř o jednu třetinu výrobní kapacitu Unie. Podle svazu Eurofer musí být dopad na dodavatelský řetězec uživatele ve smyslu čl. 7 odst. 2b základního nařízení zvážen proti dopadům zkreslení, existence volných kapacit a hospodářské soutěže týkající se surovin. Eurofer dodal, že neuplatnění pravidla nižšího cla bylo rovněž nezbytné tam, kde Unie zpochybnila zkreslení zjištěná v Indonésii u Světové obchodní organizace (WTO) ([38]).

(291) Po poskytnutí konečných informací Eurofer zopakoval tvrzení, kterým se již zabývaly 270. až 272. body odůvodnění výše, že Komise nesprávně provedla test zájmu Unie podle článku 21 před testem podle čl. 7 odst. 2b základního nařízení. V této souvislosti Eurofer rovněž odkázal na bod odůvodnění 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/825 ze dne 30. května 2018, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1036 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, a nařízení (EU) 2016/1037 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie. Podle svazu Eurofer Komise uměle rozšířila test zájmu Unie, aby nahradila binární otázku testu zájmu Unie podle článku 21 – „je v zájmu Unie či nikoli, aby byla opatření uložena?" – otevřenější otázkou – „na jaké úrovni je v zájmu Unie uložit opatření?" – která není upravena v základním nařízení.

(292) Ve stejné souvislosti Eurofer tvrdil, že Komise při testu podle čl. 7 odst. 2b nepřiměřeně zohlednila kritéria týkající se „dodavatelského řetězce". Ve svém podání v rámci slyšení dne 12. srpna 2020 položila otázky týkající se toho, jaká úroveň volných kapacit by byla natolik významná, aby zvrátila rovnováhu ve prospěch neuplatnění pravidla nižšího cla, a jaký druh srovnávací nevýhody způsobené zkreslením by zvrátil rovnováhu ve prospěch neuplatnění pravidla menšího cla.

(293) Eurofer navíc tvrdil, že Komise neposoudila ani nezohlednila další „relevantní informace", které mohou mít vliv na závěry podle čl. 7 odst. 2b, jako například:

a) obzvláště vysoká míra zkreslení niklové rudy, zejména v Indonésii;

b) skutečnost, že u některých čínských výrobců ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli byla kritéria stanovená v čl. 7 odst. 2a základního nařízení splněna nejen pro jednu surovinu, ale alespoň pro dvě z nich, což znamená, že nejméně 34 % (ve skutečnosti tedy téměř dvakrát) surovin použitých jako vstupy byly zkresleny;

c) skutečnost, že kromě suroviny splňující požadavky čl. 7 odst. 2a byla významná řada dalších výrobních faktorů používaných přímo či nepřímo při výrobě ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli jak v Číně, tak v Indonésii, ovlivněna zkreslením, jak doloženo v databázi OECD týkající se omezení průmyslových surovin a v podnětu;

d) skutečnost, že existujících zkreslení na trhu surovin se netýkalo pouze opatření, které je trvalé, ale také se, co se týče Indonésie, po období šetření zpřísnilo zavedením úplného zákazu vývozu niklové rudy místo zákazu vývozu rudy s obsahem niklu vyšším než 1,7 %;

e) skutečnost, že se zdá, že indonéská vláda stála u zrodu destabilizace trhu s niklem na londýnské burze kovů, na které jsou vstupy výrobců v Unii indexovány, což dále zvyšuje výhody zkreslení indonéské a čínské výroby niklu.

([38]) WTO, Indonésie – Opatření týkající se surovin, DS592, Žádost o konzultace Evropskou unií, 22. listopadu 2019.

(294) Eurofer dále tvrdil, že se Komise dopustila zjevných omylů v posouzení nepřiměřenosti cel stanovených v dumpingovém rozpětí. Pokud jde o cla použitelná na Indonésii, svaz Eurofer tvrdil, že cla na úrovni dumpingového rozpětí 17,7 % namísto rozpětí újmy 17,3 % nebudou mít téměř žádný další finanční dopad na hlavního uživatele a nebylo zjištěno, že by daného uživatele nepřiměřeně ovlivňovalo. Spravedlivá soutěž by proto byla obnovena bez jakýchkoli nákladů pro uživatele. Pokud jde o cla vztahující se na Čínu, Eurofer tvrdil, že dovoz z Číny vykazuje proměnlivé, ale významné rozdíly mezi rozpětím újmy a dumpingovým rozpětím (od 87,5 % u společnosti Tisco do 4 % u společnosti Fujian Fuxin Special Steel). Tento rozdíl a vysoká dumpingová rozpětí zdůrazňují významnou schopnost čínských výrobců způsobit újmu výrobnímu odvětví Unie.

(295) Tato tvrzení musela být zamítnuta. Komise uznala a potvrdila, že v Číně a Indonésii existují značné volné kapacity a že výrobní odvětví Unie je v porovnání s čínskými a indonéskými vyvážejícími výrobci v nevýhodě, pokud jde o přístup k surovinám. V důsledku toho dvě ze tří kritérií, která jsou konkrétně stanovena v čl. 7 odst. 2b základního nařízení pro posouzení, zda je vhodné stanovit clo podle čl. 7 odst. 2a základního nařízení, skutečně vyžadují použití čl. 7 odst. 2a.

(296) Skutečnost, že pouze jeden ze tří prvků výslovně uvedených v čl. 7 odst. 2b základního nařízení by hovořil proti stanovení cla podle čl. 7 odst. 2a základního nařízení, a skutečnost, že žadatel navíc objevil další neuvedené prvky, které by rovněž vyžadovaly použití čl. 7 odst. 2a, nelze mít za to, že se lze dovolávat toho, že třetímu kritériu, tj. dopadu na dodavatelské řetězce, se přičítala nepřiměřená váha. Pokud by se použil čl. 7 odst. 2a, analýza třetího kritéria, dopadu na dodavatelské řetězce, odhalila nepřiměřené dopady na uživatelské odvětví, jak je uvedeno v 370. až 377. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a potvrzeno v 270. až 287. bodě odůvodnění výše. Pokud by cla byla skutečně založena na dumpingových rozpětích, celkový provozní výsledek uživatele by se potenciálně dramaticky zhoršil pod úrovně uvedené v 281. bodě odůvodnění výše, což platí o to více pro skupinu vyrábějící ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli. Proto za těchto okolností, kdy jeden uživatel, který je významným zaměstnavatelem v Unii, který představuje většinu dovozu a má velmi významný podíl na spotřebě a který by byl cly zjevně vážně ovlivněn, pokud by byla stanovena na základě čl. 7 odst. 2a, vede význam zjištění v rámci analýzy dopadu na dodavatelské řetězce společností v Unii k závěru, že není v zájmu Unie čl. 7 odst. 2a použít. Skutečnost, že další prvky, jako jsou dva další, které jsou výslovně uvedeny v čl. 7 odst. 2b a které byly analyzovány Komisí, ale také ty, které uvádí svaz Eurofer, jak je uvedeno v 291. bodě odůvodnění, by vyžadovaly, aby čl. 7 odst. 2 nebyl použit, tento závěr nemění.

(297) Pokud jde o rozdíly mezi rozpětím dumpingu a rozpětím újmy, nelze odvodit, že vzhledem k tomu, že rozdíl v případě jedné ze dvou dotčených zemí, tj. Indonésie, je pouze 0,4 procentního bodu, by uložení cel na úrovni dumpingu rozpětí bylo přiměřené. Podobně jako v případě Číny musela Komise komplexně posoudit dopad cla na úrovni dumpingového rozpětí na základě kritérií stanovených v čl. 7 odst. 2b základního nařízení. Navíc vzhledem k tomu, že ziskové rozpětí dotyčného uživatele je již relativně malé a clo je stanovené na úrovni rozpětí újmy, by clo o 0,4 procentního bodu vyšší dále tuto situaci zhoršovalo.

(298) Komise souhlasila se svazem Eurofer, že jsou k dispozici další „relevantní informace“ uvedené v 287. bodě odůvodnění. Tyto informace však nemění výsledek výše uvedené analýzy. „Relevantní informace“ se skutečně týkají zkreslení na trhu surovin podle čl. 7 odst. 2a základního nařízení a jejich rozsahu a dopadu a Komise existenci těchto zkreslení potvrdila. Vzhledem k pozitivním zjištěním poté Komise provedla analýzu zájmu Unie podle čl. 7 odst. 2b základního nařízení. Žádná ze skutečností, které Eurofer uvedl jako „relevantní informace“, nemá dopad na analýzu Komise týkající se dopadu použití čl. 7 odst. 2a na dodavatelské řetězce společností v Unii, a proto nemění závěr Komise, že není v souladu se zájmem Unie použít čl. 7 odst. 2a.

(299) Z těchto důvodů dospěla Komise k závěru, že posouzení provedené podle čl. 7 odst. 2b základního nařízení bylo přiměřené a dostačující.

6.2.3.5. Závěr

(300) Na tomto základě Komise pečlivě zvážila všechny prvky a nemohla jasně dojít k závěru, že je v zájmu Unie stanovit výši cel v souladu s čl. 7 odst. 2a, a proto potvrdila, že opatření by měla být stanovena v souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení. Komise rovněž objasnila, že tento závěr je založen pouze na důkazech a skutečnostech shromážděných pro toto šetření, aniž by byly dotčeny příslušné konzultace ve WTO.

(301) Na základě výše uvedeného a vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny žádné další připomínky, Komise proto potvrdila, že není v zájmu Unie stanovit úroveň opatření na úrovni dumpingu s ohledem na nepřiměřeně nepříznivý dopad, který by to pravděpodobně mělo na dodavatelské řetězce společností Unie, jak je uvedeno v 360. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7. **ZÁJEM UNIE**

7.1. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(302) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné připomínky týkající se zájmu výrobního odvětví Unie, byly potvrzeny závěry učiněné ve 362. až 364. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.2. **Zájem dovozců, kteří nejsou ve spojení**

(303) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné připomínky týkající se zájmu dovozců, kteří nejsou ve spojení, byly potvrzeny závěry učiněné v 365. až 367. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.3. **Zájemuživatelů**

(304) Společnost Marcegaglia tvrdila, že uložení antidumpingových opatření na černé svitky není v zájmu nezávislých uživatelů, protože platná ochranná opatření již omezovala dovoz na trhu. Po uložení antidumpingových cel je pravděpodobné, že ceny výrobců v Unii dále porostou. Pokud by se Komise řídila tvrzením společnosti Marcegaglia o vyloučení černých svitků z uplatňování opatření, byli by výrobci v Unii nuceni soutěžit v segmentu trhu s černými svitky s dovozem za dumpingové ceny, které by jim způsobily újmu. Jak je stanoveno v oddíle 2 tohoto nařízení, černé svitky jednoznačně tvoří součást dotčeného výrobku a nekalou soutěž v souvislosti s tímto typem výrobku nelze neřešit. Kromě toho jsou černé svitky široce dostupné z různých zdrojů. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(305) Vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny žádné další připomínky týkající se zájmu uživatelů, byly potvrzeny závěry učiněné v 368. až 377. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Připomínkami, které se týkají zájmu uživatelů v souvislosti s dopadem na dodavatelské řetězce společností v Unii ve smyslu čl. 7 odst. 2b základního nařízení, se zabývá oddíl 6 tohoto nařízení.

7.4. **Další připomínky**

(306) Čínský vyvážející výrobce se ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli tvrdil, že uložení antidumpingových cel není v zájmu Unie, protože na trhu Unie již dominují výrobci v Unii. Je zde riziko ztráty hospodářské soutěže a nadměrné koncentrace výrobců v Unii na trhu Unie.

(307) Komise připomíná, že cílem antidumpingových opatření je přesně obnovit spravedlivý obchod, a tedy hospodářskou soutěž na trhu Unie. Uvedené tvrzení se proto zamítá.

7.5. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(308) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny žádné další připomínky, byly potvrzeny závěry uvedené ve 378. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

8. **KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ**

8.1. **Aktuálně platná ochranná opatření**

(309) Po poskytnutí prozatímních informací několik stran tvrdilo, že uložení antidumpingových cel by vedlo k nadměrné ochraně výrobního odvětví Unie, protože výrobní odvětví se ZTV plechy a svitky z nerezavějící oceli v Unii již bylo chráněno před dovozem prostřednictvím ochranných opatření. Tchajwanský vyvážející výrobce, společnost Walsin, požádal o změnu prováděcího nařízení č. 2019/1382 ([39]), které pozměnilo některá nařízení ukládající antidumpingová nebo antisubvenční opatření na výrobky z oceli podléhající ochranným opatřením, aby se zabránilo dvojímu nápravnému opatření v důsledku kombinovaného účinku ochranných opatření a antidumpingových cel uložených na ploché výrobky válcované za tepla z nerezavějící oceli z Tchaj-wanu. Dále pro Tchaj-wan a Čínu požadoval sloučení celních kvót pro kategorii 8 prováděcího nařízení 2019/1382.

(310) Nejprve by Komise chtěla objasnit, že v tomto případě neexistuje dvojí nápravné opatření Na výrobek, který je předmětem šetření, se skutečně vztahují ochranná opatření týkající se oceli (kategorie výrobků 8) s kvótami pro jednotlivé země, kterými jsou ČLR, Korejská republika, Tchaj-wan a USA a koš s kvótami pro všechny ostatní země. Tato opatření platí do 30. června 2021. Dne 3. září 2019 zveřejnila Komise prováděcí nařízení 2019/1382 uvádějící všechna antidumpingová a antisubvenční opatření na výrobky, které rovněž podléhaly ochranným opatřením, a upřesnila, že v každém z těchto případů se antidumpingová a/nebo antisubvenční cla uplatní v rámci kvóty a jakmile je kvóta vyčerpána, tím vyšší se použije antisubvenční a/nebo antidumpingové clo na jedné straně a 25 % ze cla při překročení kvóty na straně druhé. Tato zásada se vztahuje rovněž na stávající antidumpingová opatření, a v důsledku toho neexistuje dvojí nápravné opatření.

(311) Pokud jde o žádost o sloučení celních kvót pro Tchaj-wan a Čínu pro kategorii 8 prováděcího nařízení 2019/1382, lze takovou žádost podat pouze v rámci ochranného šetření, a je proto zamítnuta.

8.2. **Konečná opatření**

(312) Vzhledem k závěrům, k nimž se dospělo ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie a v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení, by měla být uložena konečná antidumpingová opatření za účelem zamezení další újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie dumpingovým dovozem dotčeného výrobku. Z důvodů uvedených v oddíle 6, a zejména v pododdíle 6.2.3.4. tohoto nařízení by měla být antidumpingová cla stanovena v souladu s pravidlem nižšího cla.

(313) Na základě výše uvedených skutečností jsou sazby cel, která budou uložena, stanoveny takto:

Země původu	Společnost	Dumpingové rozpětí (v %)	Úroveň pro odstranění újmy (v %)	Antidumpingové clo (v %)
Indonésie	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,7	17,3	17,3
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3	17,3
	Všechny ostatní společnosti	17,7	17,3	17,3
Čína	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	106,5	19,0	19,0
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	106,5	19,0	19,0
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd.	106,5	19,0	19,0

([39]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1382 ze dne 2. září 2019, kterým se mění některá nařízení o uložení antidumpingových nebo antisubvenčních opatření na některé výrobky z oceli, na něž se vztahují ochranná opatření (Úř. věst. L 227, 3.9.2019, s. 1).

	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	57,1	14,6	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7	9,2	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	87,3	17,5	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3	17,5	17,5
	Všechny ostatní společnosti	106,5	19,0	19,0
Tchaj-wan	Yieh United Steel Co.	4,1	24,2	4,1
	Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	4,1	24,2	4,1
	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4	7,5
	Všechny ostatní společnosti	7,5	24,2	7,5

(314) Individuální sazby antidumpingového cla uvedené v tomto nařízení byly pro dotčené společnosti stanoveny na základě zjištění vyplývajících z tohoto šetření. Odrážejí tedy stav zjištěný během šetření, pokud jde o tyto společnosti. Tyto celní sazby jsou tedy výlučně použitelné na dovoz výrobku, který je předmětem šetření, pocházejícího z dotčených zemí a vyráběného uvedenými právnickými osobami. Dovoz dotčeného výrobku vyráběného kteroukoli jinou společností, která nebyla konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů, které jsou s uvedenými společnostmi ve spojení, nemůže využívat těchto sazeb a měl by podléhat celním sazbám vztahujícím se na „všechny ostatní společnosti“.

(315) Pokud společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o použití své individuální antidumpingové celní sazby. Tato žádost musí být zaslána Komisi ([40]). Žádost musí obsahovat veškeré relevantní informace s cílem prokázat, že změna neovlivní právo společnosti využívat celní sazby, která se na ni vztahuje.

(316) Aby se minimalizovalo riziko obcházení těchto opatření, které existuje vzhledem k rozdílu mezi celními sazbami, je nutno přijmout zvláštní opatření, která umožní zajistit řádné uplatňování individuálních sazeb antidumpingového cla. Společnosti, na něž se vztahují individuální sazby antidumpingového cla, musí celním orgánům členských států předložit platnou obchodní fakturu. Tato faktura musí vyhovovat požadavkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení. Na dovoz, k němuž není přiložena taková faktura, by se mělo vztahovat antidumpingové clo platné pro „všechny ostatní společnosti“.

(317) I když je předložení této faktury celním orgánům členských států nezbytné pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla na dovoz, tato faktura není jediným prvkem, který celní orgány zohledňují. Celní orgány členských států by totiž měly i v případě, že je jim předložena faktura splňující všechny požadavky stanovené v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení, provést své obvyklé kontroly a mohou si stejně jako ve všech ostatních případech vyžádat i další doklady (přepravní doklady atd.) pro účely ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení a pro zajištění toho, že bude následné použití celní sazby odůvodněné v souladu s celními předpisy.

(318) Pokud by se zejména po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložených opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Za takových okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření obcházení antidumpingových opatření. V rámci takového šetření lze mimo jiné prověřit potřebu zrušit individuální celní sazbu (sazby) a následně uložit celostátní clo.

(319) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingových cel, mělo by se antidumpingové clo pro všechny ostatní společnosti vztahovat nejen na vyvážející výrobce, kteří při tomto šetření nespolupracovali, nýbrž také na výrobce, kteří v období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.

([40]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

8.3. **Konečný výběr prozatímního cla**

(320) Vzhledem ke zjištěným dumpingovým rozpětím a s ohledem na míru újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie by se částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla zavedeného prozatímním nařízením měly s konečnou platností vybrat ve výši stanovené tímto nařízením.

8.4. **Zpětná působnost**

(321) Jak je uvedeno v oddíle 1.2 výše, Komise na základě žádosti žadatele podrobila dovoz některých za tepla válcovaných plechů a svitků z nerezavějící oceli celní evidenci podle čl. 14 odst. 5 základního nařízení.

(322) Během konečné fáze šetření byly údaje shromážděné v souvislosti s celní evidencí vyhodnoceny. Komise analyzovala, zda byla splněna kritéria podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení pro výběr konečného cla se zpětnou působností.

(323) Analýza Komise neprokázala žádný další podstatný nárůst dovozu kromě úrovně dovozu, která během období šetření způsobila újmu, jak stanoví čl. 10 odst. 4d základního nařízení. Pro účely této analýzy Komise porovnala průměrné měsíční objemy dovozu dotčeného výrobku během období šetření s průměrnými měsíčními objemy dovozu během období počínaje měsícem následujícím po zahájení tohoto šetření do posledního celého měsíce před uložením prozatímních opatření. Rovněž při srovnání průměrných měsíčních objemů dovozu dotčeného výrobku během období šetření s průměrnými měsíčními objemy dovozu během období počínaje měsícem následujícího po zahájení tohoto šetření až do měsíce, včetně něj, ve kterém byla uložena prozatímní opatření, nebyl zaznamenán žádný další podstatný nárůst.

Dovoz ZTV plechů a svitků z nerezavějící oceli	Období šetření		září 2019 až březen 2020		září 2019 až duben 2020	
	v tunách	v tunách/za měsíc	v tunách	v tunách/za měsíc	v tunách	v tunách/za měsíc
ČLR	222 802	18 567	163 424	23 346	170 743	21 343
Indonésie	111 512	9 293	12 252	1 750	12 300	1 538
Tchaj-wan	36 910	3 076	16 335	2 334	16 870	2 109
Celkem	**371 224**	**30 935**	**192 011**	**27 430**	**199 913**	**24 989**

Zdroj: Eurostat

(324) Z toho důvodu tedy podmínka podle čl. 10 odst. 4d základního nařízení tedy není splněna.

(325) Komise na tomto základě dospěla k závěru, že výběr konečného cla se zpětnou působností za období, během nějž byl dovoz evidován, není v tomto případě odůvodněný.

9. **NABÍDKA ZÁVAZKU**

(326) Po poskytnutí konečných informací předložili dva čínští vyvážející výrobci v souladu s článkem 8 základního nařízení nabídku cenového závazku.

(327) Komise tyto nabídky vyhodnotila a dospěla k závěru, že jejich přijetí by bylo ve smyslu článku 8 základního nařízení neproveditelné. Je tomu tak zejména z důvodů velkého množství nerozeznatelných typů produktů zahrnutých v nabídkách, které se výrazně liší v ceně, omezení navrhovaného systému indexace zohledňující cenové výkyvy, a v případě jedné ze společností, komplexní struktury skupiny společností.

(328) Vysoký počet typů výrobků, pro které byl závazek nabídnut, s sebou nese vysoké riziko křížové kompenzace, protože dražší typy výrobků se mohou prodávat pod navrhovanou minimální dovozní cenou a mohou být prohlášeny za levnější typy výrobků, na které se rovněž vztahuje závazek.

(329) Existují také vážná rizika monitorování a křížové kompenzace související se strukturou společnosti Taiyuan Iron and Steel Group Co., Ltd. (dále jen „TISCO“), ke které patří společnost STSS. TISCO je velká skupina v odvětví železa a oceli, působící v těžbě železné rudy, výrobě a zpracování oceli, distribuci zboží a obchodování. Vzhledem k povaze výrobků nelze vyloučit, že skupina prodává nebo bude prodávat různé výrobky, včetně dotčeného produktu, stejným zákazníkům. Komise nemůže tyto transakce sledovat, aby zajistila dodržování minimální dovozní ceny pro dotčený výrobek a účinné plnění závazku.

(330) Obě společnosti ve své nabídce závazku navrhly čtvrtletní indexaci, která odkazuje na cenové nabídky hotového výrobku namísto suroviny. Navrhovaná indexace nebyla považována za vhodnou a vzhledem k řadě různých typů výrobků by bylo její sledování také zatěžující, ne-li neproveditelné.

(331) Komise zaslala oběma žadatelům dopis, v němž uvedla důvody odmítnutí nabídky závazku a poskytla žadatelům příležitost vyjádřit se k tomuto rozhodnutí.

(332) Komise obdržela odpověď od společnosti STSS, ve které společnost revidovala určité prvky nabídky závazku, včetně úrovně navrhované minimální dovozní ceny. Tato revidovaná nabídka závazku však byla předložena po zákonné lhůtě stanovené v článku 8 základního nařízení. Společnost mohla předložit závazek od doby uložení prozatímních opatření, ale učinila tak až v poslední den zákonné lhůty, tj. 5 dní před lhůtou pro podání připomínek ke konečnému sdělení. Jak bylo uvedeno výše, společnost STSS předložila revidovanou verzi nabídky závazku mimo příslušnou lhůtu, což nebylo zohledněno.

(333) Navzdory úsilí společnosti o zjednodušení své původní nabídky závazku, pokud jde o počet minimálních dovozních cen a určitých závazků nabízených v souvislosti s prodejními kanály a prodejem dalších výrobků v Unii společnostmi skupiny TISCO, velmi složitá struktura skupiny společností a úroveň minimální dovozní ceny by zvýšila pravděpodobnost křížové kompenzace, pokud by byl závazek přijat. Komise proto pokračovala ve svých zjištěních, že účinné sledování závazku by bylo neproveditelné.

(334) Z důvodů uvedených v 327. až 333. bodě odůvodnění byly proto obě nabídky cenových závazků zamítnuty.

10. **ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ**

(335) S ohledem na článek 109 nařízení 2018/1046 ([41]), pokud má být částka vrácena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro zaplacení úroku použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C Úředního věstníku Evropské unie a platná první kalendářní den každého měsíce.

(336) Opatření stanovená v tomto nařízení jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz plochých válcovaných výrobků z nerezavějící oceli, též ve svitcích (včetně výrobků stříhaných na délku a úzkých pásů), po válcování za tepla již dále neopracovaných, s výjimkou výrobků jiných než ve svitcích o šířce 600 mm nebo větší a o tloušťce převyšující 10 mm, v současnosti kódů HS 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 a 7220 12 a pocházející z Čínské lidové republiky, Tchaj-wanu a Indonésie.

([41]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014, a rozhodnutí č. 541/2014/EU a o zrušení nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

2. Sazba konečného antidumpingového cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie, před proclením, je pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanovena takto:

Země	Společnost	Celní sazba (%)	Doplňkový kód TARIC
Indonésie	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,3	C541
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,3	C547
	Všechny ostatní společnosti	17,3	C999
Čínská lidová republika	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	19,0	C163
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	19,0	C542
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	19,0	C543
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd.	19,0	C025
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	14,6	C544
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	9,2	C558
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	17,5	C545
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	17,5	C546
	Všechny ostatní společnosti	19,0	C999
Tchaj-wan	Yieh United Steel Co.	4,1	C032
	Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	4,1	C031
	Walsin Lihwa Co.	7,5	C548
	Všechny ostatní společnosti	7,5	C999

3. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané zástupcem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jména a funkce, v tomto znění: *„Já, níže podepsaný, potvrzuji, že (objem) (dotčeného výrobku) prodaného na vývoz do Evropské unie, na který se vztahuje tato faktura, byl vyroben (název a adresa společnosti) (doplňkový kód TARIC) v [dotyčné zemi]. Prohlašuji, že informace uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“* Pokud taková faktura nebude předložena, použije se clo platné pro všechny ostatní společnosti.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla podle prováděcího nařízení (EU) 2020/508 se vyberou s konečnou platností. Zajištěné částky, které převyšují konečnou sazbu antidumpingových cel, se uvolní.

Článek 3

Na celně evidovaný dovoz se konečné antidumpingové clo nepoužije se zpětnou účinností. Údaje shromážděné podle článku 1 prováděcího nařízení (EU) 2020/104 nebudou dále uchovávány.

Článek 4

Čl. 1 odst. 2 může být změněn tak, aby mohli být přidáni noví vyvážející výrobci z Čínské lidové republiky a aby spolupracující společnosti, které nebyly zahrnuty do vzorku, podléhali přiměřené vážené průměrné sazbě antidumpingového cla. Nový vyvážející výrobce předloží důkazy o tom, že:

a) během období šetření (od 1. července 2018 do 30. června 2019) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1 pocházející z Čínské lidové republiky;

b) není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením, a dále

c) buď skutečně vyvezl dotčený výrobek do Unie, nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek vyvézt značné množství dotčeného zboží do Unie po skončení období šetření.

Článek 5

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. října 2020.

Za Komisi
Ursula VON DER LEYEN
předsedkyně